

DICK
MAAS

AMSTERDAMNED

een Thriller

© Dick Maas
november 1985

SCENE 1

EXT/GRACHT IN AMSTERDAM/NACHT

TITELSEQUENCE.

Dreigende rustige MUZIEK.

De eerste beelden die we zien, zijn mysterieus en moeilijk te ontwaren.

Het is donker.

We horen gesis en geborrel als van een duiker die onder water via een persluchtapparaat adem haalt.

We kijken SUBJECTIEF vanuit iets of iemand die onder water door één van de grachten van Amsterdam zwemt. Af en toe zien we de donkere schimmige contouren van iets wat in het water drijft. De straatverlichting zorgt voor een mysterieus lichtspel.

SUPERIMPOSED de CREDITS.

Af en toe komt de CAMERA boven water, beloert even ongemerkt passanten op de kant, en duikt vervolgens weer onder.

We bevinden ons in de hoerenbuurt van Amsterdam. Veel roodverlichte ramen en felkleurige lichtreclames van nachtclubs.

Het is miezerig weer, de straten zijn nat.

De CAMERA komt weer boven water en kijkt rond.

We zien een brug die over de gracht loopt. Weinig mensen. DE CAMERA PANT verder. We zien de keuken van een Chinees restaurant. De keuken is half onder de waterlijn gebouwd en de ramen bevinden zich vlak boven het water. Eén van de ramen staat open en we zien twee Chinese koks temidden van stoom en rook bezig met het bereiden van de maaltijden. Ze praten op luide toon met elkaar in het Chinees. Er klinkt ook harde Chinese muziek.

De CAMERA beloert hen vanuit het water.

Eén van de Chinese koks is bezig vlees met een groot vleesmes klein te snijden. Hij gooit het vlees in een pan, legt het mes neer op de snijplank en loopt met de pan naar achter in de keuken. Als hij een moment later terugkomt ziet hij dat het mes verdwenen is. Hij kijkt bevreemd. Hij spreekt op kwade toon de andere kok aan en beschuldigt hem van het pakken van zijn mes.

De andere kok protesteert, hij weet van niets. Er ontstaat een opgewonden, ruzieachtige conversatie.

De onbekende in de gracht is inmiddels weer onder water verdwenen.

SCENE 2

EXT/HOERENBUURT/NACHT

Een HOER van een jaar of 25 verlaat de kamer waar ze de hele avond achter het raam gezeten en gewerkt heeft. Ze groet de collega die haar plaats komt innemen en die zich nu achter het raam installeert.

De HOER stapt in een taxi die net komt aanrijden. De TAXICHAUFFEUR houdt het voorportier voor haar open.

De taxi rijdt de gracht af.

De HOER bekijkt haar gezicht in een handspiegeltje waar ook een klein lampje inzit.

De TAXICHAUFFEUR, een gezette, smoezelige man, laat zijn blik over haar lichaam glijden.

TAXICHAUFFEUR

Druk geweest?

HOER

Het ging...

TAXICHAUFFEUR

Je bent zeker blij dat je eindelijk naar je bed toe kan hè? Haha.

De TAXICHAUFFEUR lacht om zijn eigen grap.

De HOER kijkt de man met een minachtende blik aan.

De TAXICHAUFFEUR neemt haar nog eens op.

TAXICHAUFFEUR

Nee, zo eentje als jij, die brengt d'r geld wel op...

De taxi draait plotseling van de gracht af, een braakliggend terreintje op en stopt in de schaduw van de omringende huizen.

De HOER kijkt de TAXICHAUFFEUR verbaast aan.

HOER

Wat maak jij nou?

De TAXICHAUFFEUR draait zich naar haar toe en grijnst haar aan.

TAXICHAUFFEUR

Heb je wel geld bij je?

HOER

Natuurlijk heb ik geld bij me; wat denk jij!

De TAXICHAUFFEUR legt zijn hand op haar been.

TAXICHAUFFEUR

Dit ritje is gratis; als jij even aardig voor me bent.

De HOER pakt de hand van de TAXICHAUFFEUR en trekt deze beheerst doch beslist van haar been.

HOER

Mijn werk zit er op vanavond, schat.

TAXICHAUFFEUR

Kom, stel je niet aan. Dan werk je maar wat over!

De TAXICHAUFFEUR grijpt de HOER beet en trekt haar naar zich toe.

De HOER weert hem krachtig af. Er ontstaat even een geduw en getrek.

Dan laat de TAXICHAUFFEUR de HOER plotseling los en lijkt de crisis voorbij.

HOER (uithijgend)

Breng me nu maar gewoon naar huis.

Dan grijpt de TAXICHAUFFEUR plotseling de HOER bij de haren en drukt haar hoofd in zijn kruis.

De HOER gilt.

TAXICHAUFFEUR

Hou je kop, teringwif! Wat denk je wel!
Mij neem je niet in de maling!

De TAXICHAUFFEUR ritst zijn gulp open en tracht de HOER tot fellatio te dwingen.

TAXICHAUFFEUR

Vuile slet! Schiet op!

Plotseling geeft de TAXICHAUFFEUR een kreet van pijn.

De HOER heeft blijkbaar haar tanden krachtig in zijn lid gezet.

De HOER slaagt er in overeind te komen en het portier te openen.

De TAXICHAUFFEUR geeft haar nog een trap na, zodat ze met een smak op straat belndt. Hij gooit haar handtas ook uit de auto. De inhoud van de handtas klettert in het rond.

TAXICHAUFFEUR

Tyfushoer!

De TAXICHAUFFEUR slaat het portier dicht en rijdt weg.

De HOER krabbelt langzaam overeind en begint op haar knieën haar spulletjes bij elkaar te zoeken.

Het is stil op straat.

Een zwerfster, een "BAGLADY", van een jaar of 45, komt aangestommeld. Ze is enigszins dronken en haar tred is onvast.

BAGLADY

Alles goed meisje?

De HOER kijkt op.

HOER

Ja... ja... Er is niets aan de hand.

De BAGLADY schuifelt weer door in de richting van een brug die over de gracht loopt.

Er klinken sommige, fleppende voetstappen.

SUBJECTIEVE CAMERA komt langzaam op de HOER af.

De HOER zit met haar rug naar haar belager. Plotseling draait ze haar hoofd met een ruk om. Ze gilt.

De BAGLADY die halverwege de brug gevorderd was, kijkt verbaasd om.

Vanuit haar POINT OF VIEW zien we een grote donkere gedaante inhakken op de HOER.

De BAGLADY is verbijsterd over wat ze ziet. Ze zakt tegen de zijkant van de brug aan, half uit onmacht, half in een poging zich te verbergen. Ze durft een moment niet te kijken. Als ze weer opkijkt, ziet ze nog net hoe het lichaam van de ongelukkige door de donkere gedaante ruw en met flinke snelheid in de richting van de gracht wordt getrokken.

In een CLOSER SHOT zien we de benen van de HOER over de straatklinkers slepen. Het lichaam laat een breed bloedspoor achter. De benen verdwijnen uit BEELD. We horen een flinke plons.

De CAMERA PANT naar het water in de gracht, waarin zowel de donkere gedaante als het lichaam van de HOER zijn verdwenen. We zien nog een paar luchtbelllen, en daarna niets meer.

Het wordt weer stil.

SCENE 3

EXT/AMSTERDAM/DAG

Het is een heldere zonnige ochtend.

HELICOPTERSHOT van de stad Amsterdam.

We beschrijven een halve cirkel boven de stad. Vanaf grote hoogte krijgen we een goede indruk van de topografie van de stad gelegen aan het IJ.

Duidelijk zien we hoe de vele grachten de stad in hun greep houden.

Zeker binnen de grachtengordel kan een tourist geen 100 passen in een rechte lijn zetten zonder op water te stuiten.

OFFSCREEN horen we een stem die ons in drie talen informatie verschaft over de stad Amsterdam, zijn bevolking, zijn huizen en zijn grachten. We horen feiten als het aantal inwoners, de totale lengte van de grachten, etc. Langzaam dalen we en zien we de stad meer in zijn details. Het verkeer, de mensen, de specifieke huizenbouw.

Steeds lager komen we en onze aandacht wordt getrokken door een rondvaartboot die door één van de grachten vaart.

De CAMERA gaat langzaam in op de rondvaartboot.

De boot zit vol met touristen, voornamelijk kinderen.

De stem die wij OFFSCREEN hoorden behoort toe aan een vrouwelijke GIDS die we voorin de boot, naast de STUURMAN zien zitten.

Ze praat in een microfoon.

De boot vaart onder een brug door.

(NOTA BENE, de beschreven SCENE bestaat uit 1 SHOT)

SCENE 4

INT/RONDVAARTBOOT/DAG

De vrouwelijke GIDS vervolgt haar routinepraatje en plaatst een grappige opmerking waar de kinderen hartelijk om moeten lachen.

De STUURMAN van de boot kijkt lachend om naar de kinderen. Hij ziet daardoor niet wat er vóór hem onder een brug hangt. Hij draait zich terug maar dan is het al te laat. Hij schrikt.

Onder de brug hangt het ontzielde, toegetakelde lichaam van de vermoorde HOER.

Met een klap slaat het lichaam tegen de voorkant van de boot.

DE GIDS kijkt geschrokken om.

De verbijsterde STUURMAN gooit de motoren met veel lawaai in hun achteruit maar de boot heeft teveel vaart.

Het lijk sleept over het glazen dak van de boot, een breed bloedspoor achter latend.

De kinderen gillen en krijzen van ontzetting.

SCENE 5

INT/HUIS VAN ERIC/DAG: 11 / 11

We zien ERIC, een goedgebouwde jongeman van een jaar of dertig, in het bad zitten. Hij zit bij te komen van enigszins overmatig drankgebruik de vorige avond. Hij spoelt water over zijn gezicht en legt een washandje over zijn ogen om deze nog even het helder licht in de badkamer te besparen.

Het appartement van ERIC is luxueus, modern ingericht.

In de slaapkamer zien we een CLOSE SHOT van een vrouwenhand die een lade van het nachtkastje voorzichtig openschuift.

We zien in de lade een pistool liggen. De vrouw pakt het pistool en loopt behoedzaam naar de badkamer. De CAMERA volgt de hand met het pistool.

In de badkamer ligt ERIC nog steeds met het washandje over zijn ogen.

De onbekende vrouw richt het pistool op ERIC.

ERIC

(kalm) Pas op, dat pistool is geladen.

We zien nu de onbekende dame. Het is een PUNKMEISJE (niet extreem) van een jaar of zestien. Ze is slechts gekleed in één van ERIC's overhemden. Ze ziet er niet onaardig uit.

Ze is enigszins verrast dat ERIC haar gedragingen blijkbaar precies heeft kunnen volgen.

PUNKMEISJE

Hè wat flauw! Hoe wist je dat nou weer?

ERIC

Ik heb goeie oren.

ERIC trekt het washandje van zijn gezicht en glimlacht naar het meisje.

Het PUNKMEISJE bekijkt het pistool.

ERIC

Leg nou maar weg, voordat je in je haar schiet.

PUNKMEISJE

Waarvoor heb jij een pistool in huis?
Ben je soms drugsdealer?

ERIC

Zie ik er uit als een drugsdealer?

PUNKMEISJE

Of overval je banken?

ERIC

Ik ben bij de politie.

Het gezicht van het PUNKMEISJE betreft. Het lijkt of ze zich op slag beseft dat ze een grote vergissing heeft gemaakt.

PUNKMEISJE

Jezus, heb ik dat weer!

Ze draait zich om en loopt de badkamer uit.

ERIC kijkt haar gelaten na.

Binnen in de woonkamer wordt de radio aangezet, er klinkt harde rockmuziek.

ERIC legt zijn handen op zijn gezicht.

De telefoon in de woonkamer rinkelt. ERIC staat op uit het bad, slaat een handdoek om zich heen en loopt de woonkamer in.

Het PUNKMEISJE is bezig haar kleding, die her en der in de woonkamer verspreid ligt, bij elkaar te zoeken en aan te trekken.

ERIC zet de radio zachter en neemt de telefoon op.

ERIC

Hallo... Ja, met Eric... nee, ik
stond op het punt te vertrekken...

ERIC gooit het PUNKMEISJE een armband met stalen punten toe, die kennelijk van haar is.

ERIC

... Aan een brug?... dat is goed, ja
... meteen ja...

Het PUNKMEISJE heeft zich inmiddels aangekleed en lijkt op het punt te staan het appartement te verlaten.

ERIC legt zijn hand op het spreekgedeelte van de telefoon.

ERIC

(tegen het PUNKMEISJE) Ik breng je wel even.

PUNKMEISJE

Schiet dan wel op.

ERIC

(in telefoon) Ik kom er zo aan.

Het PUNKMEISJE is over haar eerste verbazing heen en moet nu zelfs een beetje glimlachen om het gebeuren.

SCENE 6

EXT/BINNENSTAD VAN AMSTERDAM/DAG

De auto met ERIC en het PUNKMEISJE baant zich een weg door het verkeer in Amsterdam.

PUNKMEISJE

Moet jij geen uniform aan?

ERIC

(schudt van nee) Ik zit bij de
recherche.

ERIC moet stoppen omdat een draaiorgel de weg versperd.

ERIC

Verdomde draaiorgels.

Als het draaiorgel voorbij is, rijdt ERIC weer door.

PUNKMEISJE

Ik stap hier wel uit.

ERIC

Het is toch daar aan het eind van de straat?

PUNKMEISJE

Ik loop de rest wel.

M'n vrienden... begrijp je...

ERIC

O ja. Omgaan met agenten, daardoor
krijg je een slechte reputatie...

Het PUNKMEISJE haalt verontschuldigend haar schouders op. Een beetje verlegen met de situatie stapt ze de wagen uit.

ERIC moet erom lachen.

ERIC

Groeten aan je vrienden.

Het PUNKMEISJE slaat het portier dicht. ERIC rijdt door. Hij rijdt een brug over en slaat af, één van de grachten op. Hij moet stoppen voor een vrachtwagen die staat uit te laden. Twee mannen in blauwe stofjassen zijn in de weer met een steekwagentje en dozen toiletpapier.

ERIC wil achteruit rijden maar er zijn inmiddels andere auto's achter hem komen staan.

ERIC vloekt binnensmonds en kijkt op zijn horloge. Hij steekt een sigaret op en kijkt rond. Hij staat voor een banketbakkerij. In de winkel ziet één van de klanten, een junk van een jaar of 25, de winkelier en een andere klant met een groot mes bedreigen.

ERIC bedenkt zich geen moment. Hij stapt behoedzaam zijn wagen uit, loopt naar de winkel en stapt kordaat naar binnen. Geschrokken draait de JUNK zich om en steekt wild in de richting van ERIC. ERIC ontwijkt het mes geroutineerd en draait de arm van de JUNK hardhandig op zijn rug. De JUNK geeft een kreet, het mes valt op de grond. De JUNK komt met zijn hoofd in een grote verjaardagstaart terecht die op een vitrine staat.

ERIC haalt handboeien uit zijn binnenzak en kluistert de JUNK aan een verwarmingsbuis vast.

De gebeurtenissen hebben zich razendsnel afgespeeld.

Een jong WINKELMEISJE komt van achteren de winkel in. Ze trilt nog wat na.

WINKELMEISJE

(tegen de WINKELIER) De politie komt er zo aan! Ik heb gebeld!

WINKELIER (TEGEN ERIC)

En mijn taart? Wie betaalt dat? Of dat niks kost! Had je niet een beetje voorzichtiger kunnen zijn!

De JUNK likt grote stukken taart van zijn gezicht.

ERIC kijkt de WINKELIER een moment verwijtend aan, pakt dan demonstratief een kleine roomsoes van een schaaltje dat op de toonbank staat en steekt hem in zijn mond.

ERIC

Krijg jij de klote...

Twee AGENTEN komen de winkel in. ERIC overhandigt ze de sleutel van de handboeien terwijl hij de deur uitloopt.

ERIC

Krijg ik ze wel terug?

ERIC loopt naar zijn auto. De auto's achter de zijne staan flink te toeteren omdat de vrachtwagen inmiddels verdwenen is en de auto van ERIC de gracht blokkeert.

De chauffeur van de auto achter hem roept ook nog iets.

ERIC stapt kalm zijn wagen in, start en rijdt verder.

SCENE 7

EXT/BRUG OVER GRACHT/DAG

Op en rond de brug waar het lijk van de HOER gevonden is, is het een drukte van belang.

De plek is provisorisch met plastic rood-wit gestreepte band afgebakend. Er staan verscheidene politiewagens. In de gracht ligt een boot van de water-politie bij de rondvaartboot waarop wij het bloedspoor nog duidelijk kunnen ontwaren.

Politie mannen houden toeschouwers op een afstand.

Het lijk van het slachtoffer wordt op een brancard naar een ambulance gereden. Politie experts zijn bezig de stille getuigen, zoals het touw aan de brug, de bloedsporen etc. te onderzoeken.

ERIC komt aangelopen. Hij laat een agent zijn identificatie zien en loopt door.

Een politieman in burger, die met de STUURMAN van de rondvaartboot stond te praten, ziet ERIC en komt op hem af. Het is VERMEER, een ondergeschikte van ERIC.

VERMEER

Hé Eric. We zijn maar vast begonnen.

ERIC

Ik zat vast in het verkeer.

(hij knikt naar de brancard die net in de ambulance geschoven wordt)

Is dat 'r?

VERMEER

(knikt) Gruwelijk toegetakeld. Met een mes of iets dergelijks. De dader moet een zwaar gestoorde zijn.

ERIC

Wie was het?

VERMEER

Een hoertje. Potter is het aan het natrekken. Ze gaat meteen de autopsie in. Er zijn foto's gemaakt.

ERIC loopt naar de brug. VERMEER volgt hem.

ERIC

Is ze verkracht?

VERMEER

Zag er niet naar uit.

ERIC

(wijst op het touw) Hier hing ze?

VERMEER

(knikt)(wijst op de knoop waarmee het
touw aan de brugleuning is bevestigd)
Een paalsteek.

ERIC

Een zeeman?

VERMEER

Zou een mogelijkheid zijn.

ERIC

En verder?

VERMEER haalt zijn schouders op.

VERMEER

Niets. Geen getuigen, geen vingeraf-
drukken. Het moet vannacht tussen
één en drie gebeurd zijn.
Straks gaan ze dreggen. Misschien vinden
ze dan nog wat.

ERIC steekt een sigaret op.

VERMEER kijkt somber.

ERIC

Het getuigt van een vreemd gevoel voor
humor, om je slachtoffer zo te kijk
te hangen.

Het lijkt wel of hij er trots op is;
op wat hij gedaan heeft.

Een andere politieman in burger, POTTER, komt aanlopen met de BAGLADY
(die wij kennen uit SCENE2).

De verschrikkingen die de BAGLADY vannacht heeft aanschouwd kunnen we nog
steeds van haar gezicht lezen. Ze kijkt nerveus en schichtig om zich heen.

POTTER

Hallo Eric. (wijst op de BAGLADY)
We hebben een getuige.

Het gezicht van VERMEER klaart op.

ERIC kijkt sceptisch naar de BAGLADY.

ERIC (tegen POTTER)

Weet je dat zeker?

POTTER

(tegen de BAGLADY) Vertelt u deze
meneer nu nog eens wat u mij net heeft
verteld.

De BAGLADY kijkt schichtig van POTTER naar ERIC en weer terug.
POTTER knikt haar bemoedigend toe.

BAGLADY

(tegen ERIC) Het was een monster!

ERIC

(moet lachen) Een monster?

BAGLADY

Ik heb het allemaal gezien! Een groot
zwart monster! Met hele grote klauwen
en voeten! - 16 -

ERIC grijnst meewarig naar POTTER. VERMEER grijnst nu ook.

BAGLADY

En hij kwam uit het water!

ERIC

(geïnteresseerd nu) Uit het water?

De BAGLADY knikt beslist.

BAGLADY

Ik heb het met mijn eigen ogen gezien!

(De drie politiemannen kijken elkaar verbaasd aan.

SCENE 8

INT/HOOFDBURO VAN POLITIE/DAG

TOTAAL van het politieburo. Een groot modern gebouw.

Voor het gebouw staan enige politiewagens.

In de kantine van het politieburo zien we ERIC en VERMEER. Ze lopen ieder met een gevuld dienblad van de zelfbedieningscounter naar één van de tafeltjes en gaan zitten. Ze beginnen met nuttigen van de lunch.

VERMEER

Wat denk je?

ERIC

Ik weet het niet. Ik kan het nou niet bepaald een betrouwbare getuige noemen.

VERMEER

Maar het is wel de enige die we hebben, op dit moment.

ERIC

Het grote zwarte monster uit de gracht...

VERMEER

Of iemand met een bootje.

ERIC

Laten we voorlopig de autopsie afwachten. Voor de rest kunnen we nog weinig doen.

VERMEER

Misschien dat het buurtonderzoek nog wat oplevert. Ik heb er acht man aan gezet.

ERIC

Wie weet. Maar voorlopig is het nog geen zaak om promotie mee te maken.

SCENE 8A

INT/HUIS VAN ERIC/AVOND

ERIC komt zijn appartement binnen.

In de keuken staat zijn dochter van 12, ANNEKE, eieren te bakken.

ERIC

Zo, ben je er weer?

ANNEKE

Ben je blij me te zien?

ERIC

(plagend) Je weet toch dat ik ontzettend
van je hou.

ANNEKE

Huichelaar...

ERIC

Je bent mijn liefste dochter.

ANNEKE

Omdat je er maar ééntje hebt.

ERIC

Hoe was het bij je moeder?

ANNEKE

Leuk...

ERIC

Zo te zien heb je weinig te eten gehad.

ANNEKE

Ze had een nieuwe vriend...

ERIC

O ja? wel, ik hoop dat hij haar
gelukkig kan maken.

ANNEKE

Hij kon in ieder geval alvast niet koken.
Het was niet te eten.

ERIC

Je moeder kiest ook altijd de verkeerde
mannen...

SCENE 9

EXT/ HET IJ/NACHT

Mistflarden hangen over het IJ.

We zien twee VISSERS in een klein bootje dat zo'n honderd meter uit de kant ligt.

Het is doodstil.

De VISSERS hebben een plekje uitgezocht ver buiten de drukte van de stad.

Het stadsgeluid is slechts heel in de verte te horen.

De twee VISSERS zijn twee wat oudere mannen. Ze zitten ieder aan een kant van het bootje met hun hengel in het water.

VISSER 1, die aan de voorkant van de boot zit, neemt een slok Jenever uit een fles.

VISSER 2 zit aan de andere kant bij het buitenboordmotortje.

VISSER 2

Het wordt steeds erger.

VISSER 1

Wat?

VISSER 2

Die mist. Nog even en ik kan geeneens mijn dobber meer zien.

VISSER 1

Ach, dat valt toch best mee.

Wil jij een slok?

VISSER 1 geeft de fles Jenever aan VISSER 2. Deze neemt een flinke slok.

Hij laat de fles plotseling zakken, alsof hij iets gehoord heeft.

VISSER 2

Wat was dat?

VISSER 1

Wat nou weer?

VISSER 2

Een plons ofzo...

VISSER 1

Ik heb niets gehoord.

Misschien een eend .

VISSER 2

Ik krijg er altijd de zenuwen van,
van zo'n mist.

VISSER 1

Wou je soms gaan?

VISSER 2

Nee, nee...

VISSER 1

We huren een boot voor honderd gulden,
varen helemaal hier naartoe omdat jij
beweert dat dit zo'n goed stekkie is,
we zitten hier twintig minuten en dan wil
jij alweer weg! Alleen maar vanwege dat
beetje mist!

VISSER 2 grijnst verontschuldigend naar VISSER 1.

VISSER 1

Het zal mij benieuwen of we nog wat
vangen ook!

De hengel van VISSER 2 slaat plotseling met een ruk naar beneden. Hij lijkt
beet te hebben. Hij schrikt van de kracht waarmee zijn hengel bijna uit
zijn handen werd geslagen.

VISSER 2

Jezus!

VISSER 1

Dat is een flinke!

VISSER 2 staat op in de boot en begint langzaam in te halen.

VISSER 2

Help me eens!

VISSER 1 legt zijn eigen hengel neer en begint VISSER 2 te helpen met het inhalen.

VISSER 1

Die is zeker drie pond!

VISSER 2

Zes!

Langzaam maar zeker halen ze de lijn in.

VISSER 1

Is het wel een vis?

VISSER 2

Wat zou het anders moeten zijn?

Een zeemeermin?

De dobber komt boven water. Plotseling schiet de lijn los. De twee VISSERS vallen achterover in de boot. Ze kijken bevreemd naar het lege haakje aan de vislijn.

VISSER 2 kijkt VISSER 1 ongemakkelijk aan.

VISSER 1 (grijnzend)

Nou, die zeemeermin had zeker een ander afspraakje vanavond.

VISSER 2

Laten we gaan Kees!

VISSER 1

(verbaasd) Hoezo?

VISSER 2

Ik wil naar huis!

VISSER 2 lijkt angstig te worden. Hij begint zijn hengel te demonteren.

VISSER 1

Dit is nou echt de laatste keer dat ik met
jou ben gaan vissen Hendrik! Er is altijd
wat! Of je bent je maden vergeten, of je
krijgt last van je rug...

VISSER 1 begint zijn eigen hengel in te halen. Hij staat met zijn rug naar
zijn vriend toe. We horen een plons. VISSER 1 draait zich om. Zijn vriend
is verdwenen. VISSER 1 kijkt verbaasd.

VISSER 1

Hendrik?

VISSER 1 kijkt rond. Er is niets te zien. Rondom de boot kabbelt het water
rustig voort.

VISSER 1

(luid) HENDRIK!

Er komt geen antwoord.

Een angstig gevoel begint hem nu te bekruipen. Hij buigt zich over de rand
van de boot en kijkt het water in. Hij kan niets zien.

Plotseling stijgen er vlak voor zijn neus een paar luchtballonnen op. Hij schrikt
er van.

VISSER 1

Jezus Christus!

VISSER 1 begint zich nu volstrekt niet meer op zijn gemak te voelen. Hij besluit zo snel mogelijk te vertrekken. Hij probeert de buitenboortmotor te starten. Het lukt niet meteen. Hij vloekt. Dan realiseert hij zich dat het anker ook nog vastzit. Hij begint aan het ankertouw te trekken. Het anker zit behoorlijk vast. Hij moet flink rukken om het los te krijgen. Hij haalt het met stevige slagen op. Het anker lijkt zwaarder te zijn geworden dan toen hij het er in gooide. Met een laatste ruk valt het anker met een boog in de boot.

De ogen van VISSER 1 worden groot van ontsteltenis. Op één van de drie vlijmscherpe haken van het anker zit het afgesneden hoofd van VISSER 2 geprikt. Hij kijkt VISSER 1 verwijtend aan.

Totale paniek maakt zich nu van VISSER 1 meester. Hij deinst achteruit en tuimelt pardoes achterover het water in.

In het water begint hij als een idioot te zwemmen in de richting van de kant. We zien door de mist heen vaag de lichtjes van de straatverlichting. VISSER 1 zwemt in doodsangst proestend en jammerend door. Af en toe werpt hij een angstige blik achter zich. Het bootje verdwijnt in de mist.

Hij begint langzaam uitgeput te raken. Zijn slagen worden allengs trager. De dijk ter plekke is er één van langzaam oplopende bazaltblokken. Over de dijk loopt een smalle asfaltweg.

Met zijn laatste krachtsinspanning hijst VISSER 1 zich op de schuine kant van de dijk. Uitgeput blijft hij op de bazaltblokken liggen, zijn voeten, waarvan één van de schoenen mist, net boven de waterrand.

Hij hoest en proest het water uit, dat hij tijdens de zwempartij naar binnen heeft gekregen.

Er komt een auto over de dijk aangereden.

VISSER 1 steekt zij arm omhoog en zwaait.

De auto rijdt voorbij, maar stopt zo'n honderd meter verderop.

VISSER 1 kijkt in de richting van de auto.

In de auto zien we een ouder echtpaar zitten. De MAN en de VROUW dragen feestelijke avondkleding.

VROUW

Waarom stop je?

MAN

Daar lag een man!

VROUW

Waar?

MAN

Langs de kant.

De MAN opent het portier.

VISSER 1 ziet opgelucht de MAN uitstappen. Op dat moment grijpt iets hem bij zijn been, en met een geweldige kracht wordt hij in het water gesleurd en verdwijnt onder water. Hij heeft niet eens de tijd meer om te schreeuwen.

De MAN van de auto is intussen aankomen lopen. Hij kijkt verbaasd, zoekend rond. Er is niemand meer te zien.

De VROUW begint vanuit de auto te roepen.

VROUW

Walter!

De MAN loopt weer terug naar de auto.

MAN

Ik zie niemand...

Hij stapt in de auto.

MAN

Ik dacht toch echt dat daar een man lag.

VROUW

Ja, en ik denk dat je voortaan niet zoveel moet drinken, ook al is het je dochters huwelijk!

De MAN geeft gas en de auto rijdt de donkere nacht in.

SCENE 10

EXT/HET IJ/DAG

Het is de volgende ochtend. Het weer is helder, de mist is opgetrokken.
We bevinden ons op de plek waar het drama met de twee vissers zich heeft afgespeeld.

We zien twee boten van de waterpolitie, verscheidene politieauto's en twee ambulances.

VERMEER loopt met ERIC over de dijk. Hij licht hem in.

VERMEER

Een krantejongen heeft de boot vanmorgen
om half zes gevonden.

ERIC

Arme knul.

VERMEER

Hij lag tegen de dijk aan.
Voor zover we weten weer geen getuigen.
We moeten maar gissen wat zich hier
vannacht precies heeft afgespeeld.

ERIC en VERMEER komen bij het kleine bootje van de vissers, dat nog steeds onder tegen de dijk aan ligt.

Politieexperts zijn bezig met het onderzoek.

We zien de gruwelijke inhoud van de boot niet, maar afgaande op de uitdrukking op ERIC's gezicht, moet het een vreselijke aanblik zijn.

LOW ANGLE SHOT vanuit het water. Op de voorgrond zien we de roeiboot. Een bloederig been en een bebloede hand hangen over de zijkant van de boot.

Een politiefotograaf maakt foto's.

dummy ?

ERIC

Wat denk je, is het dezelfde?

VERMEER

Dat moeten de experts maar vertellen.
Het zou wel heel toevallig zijn als
er op dit moment twee van die maniakken
rondlopen!

Er komt een man in een duikerspak bij hen staan.

VERMEER stelt de man aan ERIC voor.

VERMEER

Eric, dit is John van Meegeren, van
de waterpolitie.

JOHN VAN MEEGEREN is een sportief uitziende man van een jaar of 30.

ERIC en JOHN schudden handen.

ERIC

Hallo, Eric Visser.

Jij komt ons assisteren, heb ik begrepen.

JOHN

(knikt) Ze dachten dat ik je misschien
van dienst kon zijn. Met al die lijken
die je uit het water moet vissen.

ERIC

Je kan goed van pas komen.

ERIC kijkt naar één van de politieboden waar net een duiker uit het water
de boot in klimt.

ERIC

Zijn jullie al iets wijzer geworden?

JOHN

Nog niet. We zoeken de bodem af.
Het is lastig, het water is hier
behoorlijk smerig, je ziet heel weinig.

De DUIKER op één van de politieboden roept naar JOHN. Hij houdt iets omhoog.

JOHN

Hij heeft iets gevonden.

De politieboot komt naar de kant. De DUIKER springt op de wal en overhandigt JOHN een kleine doorzichtige plastic zak, gevuld met water. In de zak zit een klein voorwerp. JOHN bekijkt het met grote aandacht.

ERIC

Wat is het?

JOHN

Een dieptemeter. Die hoort bij de standaarduitrusting van een duiker.

ERIC

Hebben we met een duiker te maken?

JOHN

(haalt zijn schouders op)

Wie weet hoe lang dat ding al in het water ligt. We moeten het eerst laten onderzoeken.

JOHN geeft de DUIKER het zakje weer terug.

JOHN

Breng het naar het lab. Ik wil weten hoe lang dit al hier op de bodem gelegen heeft. En laat Alex de herkomst nagaan.

De DUIKER knikt en verdwijnt met het zakje.

ERIC

(peinzend voor zich uit)

Een duiker die de grachten van Amsterdam onveilig maakt...

JOHN

Dat is inderdaad een angstwekkende gedachte.

SCENE 11

INT/HOOFDBURO VAN POLITIE-KAMER VAN ERIC/DAG

We bevinden ons in de werkkamer van ERIC. Het staat er behoorlijk vol met ordners en paperassen.

JOHN zit op één van de twee buro's. Hij heeft zijn duikerspak uitgetrokken en draagt nu een joggingpak. Hij drinkt koffie uit een plastic bekertje.

~~De COMMISSARIS~~, ^{een} ~~een~~ man van een jaar of 45, ~~De~~ CHEF van ERIC, staat bij de deur.

CHEF

ERIC staat met zijn rug naar de ~~COMMISSARIS~~ toe. Hij plaatst twee vlaggetjes op de plattegrond van Amsterdam die tegen de wand achter zijn buro hangt. De vlaggetjes duiden de vindplaatsen van de lijken aan.

CHEF

~~COMMISSARIS~~

Een duiker?

Is dat niet wat vergezocht?

CHEF

ERIC draait zich om naar de ~~COMMISSARIS~~.

ERIC

Als we een verdwaald monster van Loch Ness even uitsluiten, is het op het ogenblik de veiligste veronderstelling.

CHEF

~~COMMISSARIS~~

MaaR jullie hebben geen enkele getuige, niemand heeft iets gezien of gehoord.

ERIC

Juist daarom. De grachten zijn een ideale plaats om je in te verbergen. Je kan de hele stad door zonder ontdekt te worden.

CHEF

~~COMMISSARIS~~

Wat denk jij John?

JOHN

Die vissers moeten vannacht volkomen
verrast zijn geweest.
Dat de moordenaar in een bootje is
komen aanvaren lijkt niet waarschijnlijk.

~~CHEF~~
COMMISSARIS

Wel, sommige mensen houden er bizarre
hobbies op na.
(tegen ERIC) Heb je genoeg mankracht?

ERIC

Op het moment wel.

~~CHEF~~
COMMISSARIS

Hou me op de hoogte, en als je iets
nodig hebt, laat het me dan weten.
(knikt naar de plattegrond van Amsterdam)
Ik hoop niet dat er nog ^{VEEL} meer van die
vlaggetjes bijkomen.

~~CHEF~~
De ~~COMMISSARIS~~ groet ERIC en JOHN en loopt het kantoor uit. In de deuropening
passeert hij VERMEER die het kantoor net inkomt.
VERMEER legt een computeruitdraai op het buro van ERIC.

VERMEER

(tegen ERIC) Hier is de lijst met alle
geregistreerde duikers van Nederland.

ERIC

Mooi.

JOHN

Dat zijn al achtereenhalfduizend
verdachten...

ERIC

Ik denk dat jij er ook bij staat.

JOHN

(grijnst) Ik heb een alibi.

VERMEER

We hebben die taxichauffeur ook
opgespoord.

ERIC

En, wat had hij te melden?

VERMEER

Hij heeft het slachtoffer om een uur
of half twee opgepikt en beweert dat
ze in de auto avances begon te maken.
Hij was daar niet van gediend en hij
heeft haar volgens zijn zeggen de auto
uitgezet.

ERIC

Het zal eerder andersom geweest zijn.

VERMEER

Voor de rest van de avond heeft hij een
sluitend alibi.

ERIC

Dat was te verwachten.

De telefoon gaat. ERIC neemt hem op.

ERIC

Hallo... mooi... vertel maar...
ja... ja... oké, bedankt.

ERIC legt de hoorn op de haak.

ERIC

Ze hebben aan één van de vishaakjes
een klein stukje donkerblauw rubber
gevonden. Het lab heeft het onderzocht...

JOHN

...van een duikerspak...

ERIC

(knikt) We zitten op het goede spoor.
(tegen VERMEER) Is Potter bezig met
dat touw?

JOHN

Welk touw?

ERIC

Waarmee onze vriendin aan de brug
was gehangen.

VERMEER

De fabrikant is bekend. Alle winkels
en andere verkooppunten worden nagetrokken.

ERIC

Er zijn in ieder geval een hoop mensen
hard bezig hun brood te verdienen.
(kijkt op horloge) Het is bijna twaalf uur.

ERIC pakt zijn jas.

JOHN

Waar gaan we naar toe?

ERIC

Naar VanDerHoog.
Kan je tegen bloed?

SCENE 12

INT/MORTUARIUM/DAG

Het ^{MORTUARIUM}~~moratorium~~ is een grote heldere betegelde ruimte.

ERIC, JOHN, VERMEER, de PATHOLOOG ANATOOM en diens ASSISTENT lopen naar één van de tafels. Op verschillende tafels liggen lijken onder lakens.

De PATHOLOOG slaat het laken terug. We zien het lijk van de HOER.

Het geheel wordt zodanig gefilmd, dat we slechts een gedeelte van het lichaam zien.

PATHOLOOG

Zestien messteken, waarvan er zeker acht dodelijk waren. Het was zo'n rotzooi daarbinnen dat sommige organen bijna compleet van plaats verwisseld waren. Gebroken nek, twee gebroken ribben, versplinterd neusbeen, water in de longen, diverse kneuzingen en schaafwonden. Hij moet als een gek te keer zijn gegaan.

ERIC

Het moordwapen?

PATHOLOOG

Een scherp mes. Hier is de punt.

De PATHOLOOG pakt een roestvrij stalen bakje waarop we de 5 centimeter lange afgebroken punt van het vleesmes zien liggen.

PATHOLOOG

Door de kracht van de steken is het afgebroken. Het is waarschijnlijk een vleesmes geweest met een lemmet van tussen de vijftientig en dertig centimeter.

In de maag vonden we verder wat rode wijn en de resten van twee hamburgers, vrijwel zeker van McDonalds.

ERIC

Was ze al dood voordat ze in het water terecht kwam?

PATHOLOOG

Nog niet helemaal. Dat verklaart de hoeveelheid water in de longen. Onder water is het werk afgemaakt. Ze was in ieder geval al dood voordat ze aan de brug werd opgehangen.

De PATHOLOOG slaat het laken weer terug.

PATHOLOOG

(tegen zijn ASSISTENT) Deze kan weer terug in de koelbox Helmert.

De PATHOLOOG loopt naar twee andere tafels.

ERIC, JOHN en VERMEER volgen hem.

PATHOLOOG

Hier hebben we onze visvrienden.

De PATHOLOOG slaat de twee lakens terug.

PATHOLOOG

Hier is hij bijna nog gruwelijker te werk gegaan. Ik zal jullie de niet ter zake doende details besparen. Eén van hen is volkomen onthoofd. Alles wijst er op dat dat onder water is gebeurd. Beiden hadden behoorlijk veel alcohol in het bloed. Ook hier is weer een mes gebruikt, maar dit keer van een ander tiepe. Het moet een mes geweest zijn met een gekartelde rand. Ik heb dat ooit een keer eerder meegemaakt. Het betrof toen...

JOHN

(valt hem in de rede) Een duikersmes...

PATHOLOOG

(knikt) Inderdaad.

ERIC

Een duikersmes?

JOHN

Iedere duiker draagt een mes bij zich
om zich in noodgevallen te kunnen
lossnijden, als hij ergens onder water
vast komt te zitten.

PATHOLOOG

En in dit geval is het voor heel andere
doeleinden gebruikt.

SCENE 13

INT/SNACKBAR/DAG

ERIC en JOHN zitten aan een tafeltje in een snackbar.

Ze doen zich tegoed aan twee flinke uitsmijters. JOHN gooit een hoop ketchup op de zijne.

JOHN

Wel, nou we weten wie we zoeken, hoe gaan we te werk?

ERIC

Vertel jij het me maar. Het is tenslotte een collega van je...

JOHN

(met volle mond) Het enige wat we van hem weten is dat hij sterk moet zijn, een donkerblauw duikerspak draagt en dat hij zijn dieptemeter misschien mist. *(niet meer dan vinden)*
Nog niet echt veel om tot een arrestatie over te gaan.

ERIC

Je hebt gelijk. We hebben nou niet bepaald veel aanknopingspunten.

JOHN

Behalve de geregistreerde duikers, lopen er hier in Nederland zeker nog zo'n tienduizend sportduikers rond.

ERIC

Ik weet het. Maar laten we het voorlopig nou maar eerst zoeken in de buurt van Amsterdam. Het moet iemand zijn die de stad en zijn grachten goed kent.

Een smakelijk DIENSTERTJE komt bij de tafel staan met een pot koffie.

DIENSTERTJE

Nog koffie heren?

ERIC

Graag.

ERIC bekijkt het DIENSTERTJE met welgevallen. Ze schenkt de beide kopjes vol en vertrekt weer.

JOHN

Die vermoorde kwismaster, drie jaar terug. Daar had je ook niet veel aanwijzingen.

ERIC

(verrast en gevleid) Heb je die zaak gevolgd?

JOHN

(knikt) Het was voorpaginanieuws.

ERIC

We hadden niets. In eerste instantie verdachten we natuurlijk ^{AAN} al die kandidaten die nooit iets gewonnen hadden, maar iedereen bleek een sluitend alibi te hebben.

JOHN grijnst.

ERIC

Pas na negen weken hebben we de dader kunnen achterhalen.

JOHN

Maar hoe was je die op het spoor gekomen?

ERIC grijnst. Hij is niet van plan zijn geheim prijs te geven.

ERIC

(ontwijkend) Soms heb je geduld nodig,
een beetje intuïtie...
En een hoop geluk. Zonder geluk vaart
niemand wel...

ERIC kijkt naar het DIENSTERTJE achter de counter. Een mooi meisje van een
^{JAAR}
~~30~~ of twintig. Ze glimlacht naar hem.

JOHN volgt ERIC's blik.

JOHN

(glimlacht) Ik begrijp wat je bedoelt.

SCENE 14

EXT/DUIKCENTRUM/DAG

ERIC komt in zijn auto aangereden over een weg die langs een rivier (de Amstel bijv.) loopt. De rivier mondt uit in een klein meer.

ERIC draait het terrein van een kleine jachthaven op.

We zien een bord met de tekst: "Duikcentrum De Zeewolf, alleen voor leden".

ERIC parkeert zijn auto, stapt uit en kijkt rond.

Er staan wat houten gebouwen. Eén van de gebouwen is een kantine. Aan een paar steigers liggen wat kleine zeilbootjes en motorboten.

Een motorjachtje met een aantal duikers erop vertrekt net van één van de steigers in de richting van het meer.

Uit een andere geparkeerde auto zijn een aantal mannen hun duikersspullen aan het uitladen.

ERIC loopt naar het begin van één van de steigers en kijkt over het meer.

Er klinkt een stem achter hem.

STEM

Kan ik wat voor u doen?

ERIC kijkt om. Achter hem staat een man van een jaar of 45, sportief gebouwd, gekleed in een trainingspak.

ERIC

Ik keek even wat rond.

Het gezicht van de man, die de BEHEERDER zal blijken te zijn, betreft.

BEHEERDER

En u wilt zeker ook geen lid worden.

ERIC

Nee. Ik ben van de politie.

BEHEERDER

Dat dacht ik wel. Vanmorgen hebben
jullie ook al ^{DE} ~~zijn~~ hele administratie
doorgeploegd.

ERIC

Die dingen moeten nu eenmaal gebeuren.
Mag ik vragen wat uw functie is?

BEHEERDER

Ik ben de beheerder hier.
(een tikkeltje vermoeid) Dat heb ik
vanmorgen ook allemaal verteld.
Waarom komen jullie nou juist hier?

ERIC

Dit is de grootste duikvereniging
van Amsterdam.

BEHEERDER

Van Nederland. En de beste.

ERIC

En denk niet dat we u alleen lastig
vallen.

De BEHEERDER gromt wat. Hij lijkt niet echt boos.

ERIC

Is het goed als ik even wat rondkijk?

BEHEERDER

Ik kan u niets weigeren.

SCENE 15

INT/DUIKCENTRUM-OPSLAGPLAATS DUIKMATERIALEN/DAG

De BEHEERDER gaat ERIC voor een houten barak in. Op de schappen aan de wand zien we allerlei duikartikelen. Duikerspakken, duikbrillen, zuurstofcilinders, etc.

BEHEERDER

Hier is onze materiaalopslag.
Onze leden mogen daar vrij gebruik
van maken.

ERIC

Hoeveel leden heeft de vereniging?

BEHEERDER

(trots) Meer dan veertienhonderd.

ERIC loopt langs de opgehangen rubberen duikpakken. Hij voelt af en toe aan het materiaal.

De BEHEERDER volgt hem achterdochtig.

In één van de schappen liggen duikhorloges, onderwatercompassen, decompressie-
meters en dieptemeters.

ERIC kijkt er met belangstelling naar.

ERIC

Raakt u er veel kwijt?

BEHEERDER

Hoe bedoelt u?

ERIC

Komt alles altijd terug, wat u aan
uw leden uitleent?

BEHEERDER

Daar heb ik nooit problemen mee gehad.
U denkt toch niet dat één van onze leden
iets met die moorden te maken heeft?

ERIC

We doen allemaal wel eens rare dingen.

BEHEERDER

Al onze leden zijn keurige mensen. Die hebben wel wat anders te doen dan in die smerige grachten te zwemmen. Je ziet er geen hand voor ogen. Je kan er allerlei ziektes oplopen door al die troep die ze er in gooien. Nee, wij organiseren excursies naar zee, of naar het buitenland. We duiken naar oude wrakken of koraalriffen. Dat is pas interessant, dat is echte sport.

Ik kan me niet voorstellen dat iemand voor zijn plezier in die grachten duikt.

Al wandelend zijn ERIC en de BEHEERDER bij een schap gekomen dat vol ligt met allerlei messen en harpoengeweren.

ERIC

Zo, een heel wapenarsenaal.

BEHEERDER

We hebben alle vergunningen.

ERIC pakt een groot duikersmes en voelt aan het lemmet.

BEHEERDER

Elke duiker moet dat bij zich hebben.
dat is voorschrift.
Kijkt u maar uit, het is scherp.

ERIC

Dat weet ik.

ERIC legt het mes terug en pakt een kleine harpoenpijl.

ERIC

En dit, is dit ook voorschrift?

BEHEERDER

Dat is voor de sportvisserij.

ERIC

Voor haaien?

BEHEERDER

Als ze te nieuwsgierig worden.

Een deur gaat open en enkele duikers komen binnen.

De BEHEERDER pakt de harpoenpijl van ERIC aan en legt hem terug in het schap.

BEHEERDER

Als u me nu wilt excuseren.

ERIC

Gaat uw gang, ik wil u niet van uw werk houden.

De BEHEERDER loopt naar het groepje duikers.

ERIC loopt via een deur de barak uit.

SCENE 16

EXT/DUIKCENTRUM/DAG

ERIC loopt één van de steigers op. Aan het eind van de steiger blijft hij staan. Hij steekt een sigaret op en kijkt naar het motorjachtje dat op het meer voor anker ligt. Verschillende duikers springen vanaf het bootje het water in.

Plotseling duikt er naast ERIC vanuit het water een duiker op. ERIC schrikt van de plotselinge opkomst.

De duiker klimt op de steiger en ontdoet zich van de duikbril, en de hoofdbedekking. Nu zien we dat de duiker een mooie vrouw van een jaar of dertig is, LAURA.

ERIC is aangenaam verrast.

ERIC

Goeiemiddag.

LAURA knikt hem vriendelijk toe.

LAURA

Hallo.

Ben je ook lid?

ERIC

Nee, nog niet.

Kan ik je helpen?

ERIC helpt LAURA met het afdoen van de zuurstofcilinders.

LAURA

In het water valt het wel mee, maar op het droge zijn die dingen loodzwaar.

ERIC

Doe je het al lang?

LAURA

Sinds een paar weken. Ik moet er nog aan wennen. Ik krijg er nog steeds spierpijn van.

ERIC

Waarom ben je gaan duiken?

LAURA

Op aanraden van een vriend.
Is het niets voor jou?

ERIC

Misschien.

ERIC en LAURA zijn inmiddels de steiger afgelopen. ERIC draagt de zuurstofcilinders.

De BEHEERDER komt naar hen toegelopen.

BEHEERDER

Hoe ging het Laura?

LAURA

Prima.

De BEHEERDER neemt de zuurstofcilinders van ERIC over.

BEHEERDER

(tegen ERIC) Heb je je eerste verdachte
al gevonden?

LAURA kijkt verbaasd naar ERIC.

BEHEERDER

(grijnst naar LAURA) Hij is van de
politie. Dus pas maar op wat je zegt.

De BEHEERDER loopt met de zuurstofcilinders naar de opslagplaats.

LAURA

Heeft er iemand zijn parkeerbonnen niet
betaald?

ERIC

Van parkeerproblemen heeft hij geen last...

LAURA

Wie?

ERIC

We zijn met een moordzaak bezig.

LAURA

Ah, het zwaardere werk.

ERIC

Mag ik je iets te drinken aanbieden?

LAURA

Dan zul je wel even moeten wachten.

Ik moet me eerst verkleden en douchen.

ERIC

Ik heb geduld.

LAURA

Oké, over een kwartiertje in de kantine.

LAURA glimlacht en loopt vervolgens weg naar één van de gebouwen.

ERIC kijkt haar na.

SCENE 17

INT/DUIKCENTRUM-KANTINE/DAG

ERIC zit in de kantine aan de bar een glas Whisky te drinken.

In de kantine zijn een tiental leden van de vereniging aanwezig. Een paar hebben hun duikerspak nog aan.

Buiten ziet ERIC een dure sportauto parkeren. Uit de wagen stapt een keurig in het pak zittende man van een jaar of veertig.

De BEHEERDER komt bij ERIC staan.

BEHEERDER

Ik dacht dat politiemensen nooit dronken
als ze in functie waren.

ERIC

Ik heb nooit goed gefunctioneerd...

BEHEERDER

Bent u al wat opgeschoten?

ERIC

ERIC (GLIMLACHT)

Ik heb enige vorderingen gemaakt.

De man van de sportwagen komt de kantine in. Hij groet wat mensen.

De BEHEERDER ziet hem en wenkt hem bij zich.

BEHEERDER

Martin!

De man, MARTIN RUYSDAEL komt naar de BEHEERDER en ze begroeten elkaar amicaal.

BEHEERDER

Hoe gaat het jongen, tijd niet gezien.

RUYSDAEL

Druk. Te druk.

De BEHEERDER stelt ERIC voor.

BEHEERDER

Dit is de heer Visser, van de Amsterdamse Politie.

RUYSDAEL

Martin Ruysdael, aangenaam.

ERIC

Hoe maakt u het.

BEHEERDER

Ze doen een onderzoek naar die moorden.

RUYSDAEL

Ja, daar heb ik van gelezen.
Gruwelijk, gruwelijk. Dat kan je je bijna niet voorstellen hè, dat die dingen nog gebeuren.

BEHEERDER

(tegen RUYSDAEL) Wil je wat drinken?

RUYSDAEL

Doe maar een Ballantines met ijs.

De BEHEERDER loopt naar achter de bar.

RUYSDAEL

(tegen ERIC) Heeft u al enig idee wie die maniak kan zijn?

ERIC

(ontwikkend) We zijn druk bezig.
Bent u ook lid van de duikvereniging?

RUYSDAEL

Nee,nee. Niet meer. Jaren geweest. Ik heb zelfs nog in het bestuur gezeten. Maar ik kreeg het op den duur toch echt te druk met mijn praktijk.

ERIC

U bent arts?

RUYSDAEL

Psychiater.

De BEHEERDER zet een glas Ballantines op de bar bij RUYSDAEL neer.

BEHEERDER

Op je gezondheid Martin.

RUYSDAEL

Dank je.

(tegen ERIC) Nee, ik had helemaal geen tijd meer. De laatste keer dat ik gedoken heb, dat is al gauw een jaar of drie geleden denk ik.

Heeft u wel eens gedoken?

ERIC

Nee, nog nooit.

RUYSDAEL

Ik kan het u aanraden. Het kan heel verfrissend voor de geest zijn. Vooral in zuidelijke wateren; die koraalriffen en die onderzeese fauna. Het is een compleet andere wereld. Pure schoonheid...

ERIC

ZAL
Ik ~~er~~ er eens over nadenken.

ERIC ziet over de schouder van RUYSDAEL, LAURA die de kantine inkomt.

LAURA komt op hen af. Ze glimlacht naar ERIC. ERIC glimlacht terug en staat van zijn kruk op. RUYSDAEL volgt zijn blik en draait zich om. Hij ziet LAURA nu ook.

LAURA
(tegen ^{uy} ~~R~~UYSDAEL) Je bent er al.

RUYSDAEL geeft LAURA een kus op de wang.

ERIC is even aangeslagen, maar herstelt zich gauw.

LAURA
Jullie hebben elkaar al ontmoet?

ERIC (tegen LAURA)
Ah. dit moet degene zijn die je aan
het duiken heeft gekregen.

LAURA knikt.

RUYSDAEL
Jullie hebben het al over mij gehad?

LAURA
Die politiemensen willen altijd alles
weten. Maar ik heb hem niets verteld hoor...
(tegen ERIC) Sorry, maar ik ben bang dat
dat drankje erbij inschiet.

ERIC
Jullie moeten weg?

RUYSDAEL
We gaan naar een concert vanavond.

LAURA
Een andere keer misschien.

ERIC
Dat zal ik niet weigeren.

RUYSDAEL lijkt het contact tussen ERIC en LAURA niet zo te waarderen.

RUYSDAEL

Zullen we gaan schat?

LAURA glimlacht ERIC nog een laatste keer toe en vertrekt dan met RUYSDAEL.
ERIC kijkt ze na. De verhouding tussen LAURA en RUYSDAEL lijkt tamelijk
pril. Zeker LAURA gedraagt zich afstandelijk. Door het raam ziet ERIC ze
in de auto stappen en wegrijden. Hij neemt een slok van zijn Whisky.
De BEHEERDER die bij een groepje duikers staat, loert nadenkend naar ERIC.

SCENE 18

EXT/GRACHT IN AMSTERDAM/SCHEMER

Dreigende MUZIEK.

De avond begint te vallen, de straatverlichting is net aangegaan.

P.O.V. van de geheimzinnige Duiker, (in het vervolg zullen wij hem aanduiden als de MANIAK) die boven water komt en door de gracht zwemt. De waterlijn is op ooghoogte. We horen weer het angstaanjagende geluid van de ademhaling via het persluchtapparaat.

De MANIAK loert langzaam rond, zoekend naar een prooi.

SCENE 19

INT/MEXICAANS RESTAURANT/AVOND

We zien een gitarist die in een Mexicaans Restaurant luide Mexicaanse smartlappen ten gehore brengt.

Het is druk in het restaurant. Bijna alle tafeltjes zijn bezet. Serveersters lopen af en aan met gerechten.

Een beetje uit de toon valt een HEILSOLDATE van het Leger Des Heils. In een donker uniform gekleed gaat ze van tafel naar tafel om haar strijdkreet te verkopen. De HEILSOLDATE is een vrouw van een jaar of dertig, met een bril op. Ze doet redelijke zaken. Er is zelfs iemand die joviaal een tientje in haar collectebus stopt. Een strijdkreet weigert hij echter.

De HEILSOLDATE bedankt hem met een glimlach en gaat weer verder.

SCENE 20

EXT/AMSTERDAM/AVOND

De HEILSOLDATE komt het restaurant uit. Ze loopt over straat en gaat een smalle steeg in. Halverwege stopt ze bij een fiets die tegen de muur staat. Ze kijkt om zich heen en vergewist zich ervan dat er niemand in de steeg is. Ze zet haar hoed en bril af. Ze opent de collectebus en kijkt naar de inhoud. Ze glimlacht. De bus zit tamelijk vol met munten en papiergeld.

Een SUBJECTIEVE CAMERA komt door de steeg langzaam op de HEILSOLDATE af. We horen sompige, fleppende voetstappen.

DE HEILSOLDATE is bezig het geld uit de bus te halen en in haar zak te steken. Het lijkt of ze de voetstappen nu ook hoort. Ze kijkt om. De steeg is leeg, we zien niemand. Toch lijkt ze zich niet meer zo op haar gemak te voelen. Snel haalt ze de bus leeg, doet haar fiets van het slot en loopt ermee weg. Ze slaat een andere steeg in en loopt pardoos tegen iemand op. Ze schrikt. Het blijkt een AGENT te zijn die samen met een andere AGENT zijn ronde aan het doen is. Hij glimlacht de (pseudo) HEILSOLDATE vriendelijk toe.

AGENT

Nou nou, u heeft haast.

HEILSOLDATE

Pardon, ik eh... zag u niet.

AGENT

(grijnzend) Als de Here ons maar ziet, nietwaar?

HEILSOLDATE

Zo is het maar net. Halleluja!

De HEILSOLDATE loopt door, nog met de schrik in haar benen. De twee AGENTEN kijken haar grijnzend na.

AGENT

Zonde hè, zo'n leuk meisje bij zo'n club...

De twee AGENTEN vervolgen hun ronde.

De HEILSOLDATE loopt de steeg uit en komt nu op één van de grachten. Ze stapt op haar fiets. Daarbij laat ze per ongeluk de collectebus vallen. De bus rolt tot tamelijk dicht bij de waterkant. De HEILSOLDATE vloekt binnensmonds en kijkt even om of de AGENTEN soms iets gehoord hebben. Ze buigt vanaf haar fiets naar opzij, en reikt met haar hand naar de collectebus. Op het moment dat ze de bus beetpakt, grijpt een hand vanuit de gracht haar hand beet.

De HEILSOLDATE slaakt een onhoorbare kreet.

Een gedeelte van het hoofd van de MANIAK verschijnt boven de kaderand. Hij heeft een donker duikerspak aan en een duikbril op. Een angstaanjagend gezicht.

De HEILSOLDATE heeft geen tijd om te gillen. De MANIAK trekt haar krachtig en met grote snelheid van haar fiets af, het water in. De fiets valt kletterend op straat.

De twee AGENTEN die zich nog niet zover verwijderd hadden (ze stonden een etalage van een sexwinkel te bekijken), horen het lawaai. Ze kijken elkaar een moment aan en lopen vervolgens op een holletje in de richting van de gracht.

Ze zien de fiets aan de waterkant liggen, één van de wielen draait nog.

Van de HEILSOLDATE en de MANIAK is geen spoor meer te bekennen.

De twee AGENTEN kijken elkaar met een angstig vermoeden aan.

SCENE 21

EXT/GRACHT IN AMSTERDAM/OCHTEND

Het is vroeg in de ochtend. Het is nog heel stil in de stad. Over het water in de gracht hangen nog nevels.

We horen een naderbijkomend motorgeluid.

Een boot van de stadsreiniging komt van onder een brug aangevaren.

Het is een boot die door middel van een groot stalen schepnet dat voor op het vaartuig is gemonteerd, rommel uit de grachten schept en achter zich in de boot deponert.

De boot wordt bemand door twee mannen van de stadsreiniging.

Het schepnet scharniert achterover met een hoop rotzooi; een oude fiets, een oude matras, drijfhout, etc.

Eén van de twee mannen schenkt zich net een kop koffie in vanuit een thermosfles. Ze praten over voetballen.

Als het schepnet voor de tweede keer omhoog komt, kijken ze er verbijsterd naar.

Op het stalen schepnet ligt het dodelijk verminkte lijk van onze HEILSOLDATE.

Bunny II

SCENE 22

INT/HOOFDBURO VAN POLITIE-KAMER VAN ERIC/DAG

CLOSE SHOT van de hand van ERIC die een rood vlaggetje op de plattegrond van Amsterdam prikt. Op een heel andere plek op de kaart prikt hij vervolgens een geel vlaggetje.

ERIC staat achter zijn buro bij de plattegrond.

VERMEER zit op een stoel.

VERMEER

Twee vlaggetjes?

ERIC

De rode is waar ze verdwenen is en de gele waar ze uiteindelijk is gevonden.

VERMEER

Waarom heeft hij haar zo'n eind door de grachten gesleept?

ERIC

Moet je mij niet vragen. Hij vindt het kennelijk leuk om met zijn slachtoffers te spelen.

POTTER komt de kamer binnen. Ook zijn gezicht staat somber.

POTTER

We weten wie het slachtoffer is, hoe laat het gebeurd is, en waar het gebeurd is, maar verder weten we niets.

ERIC

Nog niets over het touw?

POTTER

Nee, daar wordt nog steeds aan gewerkt.

ERIC

Het rubber van het pak?

POTTER

Een gewoon duikerspak.

ERIC

De afgebroken punt van het mes?

POTTER

Dat mes is overal te koop.

ERIC

De dieptemeter?

POTTER

Ook nog steeds niets.

ERIC

(tegen VERMEER) En hoe zit het met die
patrouilleboten?

VERMEER

We krijgen met moeite twee boten. Ze
beweren te weinig mankracht te hebben.

ERIC

Nou, dat is in ieder geval iets, al
betwijfel ik of we er veel aan hebben.

POTTER

Vroeg of laat maakt hij een fout...

ERIC

Ik heb geen zin om daar op te gaan
wachten.

(over de schotel)
Dat is de laatste
die we op de line
hebben.

De telefoon op het bureau van ERIC rinkelt. ERIC neemt hem op.

ERIC

Eric... ja... ja.

ERIC legt de hoorn op de haak en staat op.

ERIC

Ik ben niet de enige die ontevreden is...

ERIC loopt de kamer uit.

SCENE 23

INT/HOOFDBURO VAN POLITIE-KAMER VAN CHEF/DAG

De CHEF staat bij het raam.

ERIC zit op een tafel.

CHEF

We kunnen die kerel toch niet zo maar rustig zijn gang laten gaan. Er moet nu toch snel wat duidelijkheid in de zaak komen.

Vier slachtoffers in vier dagen. De mensen zullen zich wel afvragen wat wij uitvoeren.

ERIC

We zijn nog een aantal dingen aantal dingen aan het natrekken. Maar voorlopig kunnen we niets doen.

CHEF

Er zijn nog steeds geen getuigen?

ERIC

Behalve die zwerfster, niemand.
Misschien wat vissen.

De CHEF gaat achter zijn buro zitten. Hij steekt een sigaar op. Hij presenteert er één aan ERIC. ERIC slaat het af.

CHEF

Ik kreeg daarstraks een telefoontje van de burgemeester zelf. Hij ~~kreeg~~ ^{VROEG ME} HAD een hoge gast op bezoek en of hij nog wel een tochtje in een rondvaartboot kon maken.

ERIC

Wat heb je geadviseerd?

CHEF

Ik heb gezegd dat hij niet te dicht
bij de rand moest gaan zitten.

ERIC grijnst.

CHEF

Ik weet hoe je je voelt Eric. Dat gevoel
van machteloosheid; dat je niet anders
kan doen dan afwachten. Wachten op de
verlossende tip, de beslissende aanwijzing.
Maar er moet iets gebeuren. We kunnen
moeilijk de grachten tot verboden gebied
verklaren. Dan kunnen we net zo goed
heel Amsterdam ontruimen.

ERIC

Het is wel het veiligste idee.
Drastisch maar veilig...

SCENE 24

INT/HOOFDBURO VAN POLITIE-GANG/DAG

ERIC loopt op een gang in het politieburo.

JOHN komt hem tegemoet gelopen. Zijn gezicht staat opgewekt.

Samen lopen ze verder.

JOHN

Wat kijk jij somber.

ERIC

Heb je iets om me op te vrolijken?

JOHN

Misschien.

Op het lab hebben ze die dieptemeter onderzocht. Het is vrijwel zeker dat hij niet langer dan drie dagen op die plek in het water heeft gelegen.

ERIC

Hij is dus van de moordenaar.

JOHN

Daar kunnen we van uitgaan.

En verder blijkt er een flinke zout-aanslag in te zitten.

ERIC

En wat wil dat zeggen?

JOHN

De binnenwateren van Nederland bevatten zoet water. De zoutaanslag duidt er op dat onze duiker lange tijd in zout water heeft doorgebracht.

ERIC

Schieten we daar veel mee op?

JOHN

We kunnen in ieder geval een hoop
duikers van onze lijst schrappen.
Al die duikers die voornamelijk in
zoet water duiken kunnen we voorlopig
af laten vallen.

Waar we nu naar moeten zoeken, zijn duikers
die op booreilanden gewerkt hebben, of
in de sleepvaart, of zoiets.

En als we er nu nog achter komen in
wat voor soort water die dieptemeter
gebruikt is, dan zijn we al een heel eind.

ERIC

Is dat te bepalen? Het soort ^{WATER}~~water~~?

JOHN

(knikt) Aan de hand van stoffen die
zich in de meter hebben afgezt. Ze zijn
er nu mee bezig.

ERIC

Het klinkt goed. Je bent er inderdaad
in geslaagd me op te vrolijken.

JOHN

Ga je weg?

ERIC

(knikt) Potter is op mijn kamer^{om} aan het
werk. Hij weet waar ik te bereiken ben.
Ik ga wat kunst bekijken...

ERIC grijnst naar JOHN en loopt in de richting van de uitgang.

JOHN kijkt hem na. Hij heeft zo zijn vermoedens dat het kunstwerk van de
vrouwelijke kunne is.

SCENE 24

INT/RIJKSMUSEUM/DAG

BEELDVULLEND zien wij de Nachtwacht.

We horen OFFSCREEN de stem van LAURA die in het Engels allerlei wetenswaardigheden over het schilderij verteld. Even later verschijnt ze in BEELD.

Ze draait zich om naar haar toehoorders.

In een wijder SHOT zien we dat LAURA, als gids, een groep Japanse touristen toespreekt. De groep Japanse touristen staat keurig, gedisciplineerd in een rij voor het schilderij.

LAURA draait zich weer terug naar de Nachtwacht en vervolgt haar verhaal.

ERIC komt de zaal in en sluit zich aan bij de rij Japanners.

LAURA draait zich weer terug naar de touristen en ziet tot haar verbazing

ERIC staan, die net doet of hij ook een tourist is en aandachtig knikt.

LAURA raakt enigszins van haar apropos, maar herstelt zich snel en vervolgt haar voordracht.

LAURA

(besluitend) And this masterpiece brings
us to the end of our tour. I thank you
for your attention.

JAPANNER

You not take us further?

LAURA

I'm sorry Sir, the tour stops here.

JAPANNER

But...

LAURA

Thank you all very kindly.

De Japanners lopen enigszins bedremmeld in de richting van de volgende zaal.

LAURA loopt naar ERIC.

LAURA

Zo, hou je van kunst?

ERIC

Ik kijk graag naar mooie dingen.

LAURA en ERIC beginnen de zaal (zalen) door te lopen.

LAURA

Hoe heb je me gevonden?

ERIC

Ik ben bij de Recherche, weet je nog?

LAURA

Ik dacht dat je het nogal druk met iets anders had.

ERIC

Ik heb vanmiddag vrij genomen.

Wil je met me eten vanavond? Of heb je andere afspraken?

LAURA

Nee, ik heb geen andere afspraken.

ERIC

Ik heb al een tafel voor twee personen gereserveerd. Als je nee gezegd zal ik iemand anders moeten zoeken.

LAURA

Je loopt nogal hard van stapel.

ERIC

Soms.

LAURA kijkt hem een moment geamuseerd aan.

LAURA

Pik me maar thuis op, om zes uur.

ERIC

Oké. Waar woon je?

LAURA

(glimlacht) Je bent toch bij de Recherche?

LAURA en ERIC zijn inmiddels in de hal van het Rijksmuseum terecht gekomen.

LAURA draait zich om en loopt de deur uit.

ERIC kijkt haar even na, loopt dan naar een telefoon en draait een nummer.

ERIC

Goedenmiddag, ik wilde een tafel reserveren,
voor twee personen...

SCENE 25

INT/RESTAURANT/AVOND

TOTAAL van een molen. De molen staat in een buitenwijk van Amsterdam en is omgebouwd tot een sjiek restaurant.

In het restaurant zien we LAURA en ERIC aan een tafel zitten. De Ober heeft net een fles wijn opengemaakt en schenkt de glazen vol. Ze proosten.

LAURA

Je hebt een goede smaak. Een uitstekend restaurant.

ERIC

Ik mag dan een vies beroep hebben, daarom
hoef ik nog niet smerig te eten.

LAURA

En je dochter? Kan je die zomaar alleen
thuis laten?

ERIC

Ze is het gewend dat ik nooit op
normale tijden thuis ben. Ze kan uit-
stekend voor zichzelf zorgen.

LAURA

Het zal niet makkelijk voor haar zijn,
zo'n vader als jij te hebben.

ERIC

Soms zou ik willen dat ik een normaal
baantje had, op kantoor ofzo.

LAURA

Dat hou je niet lang vol.

ERIC

Denk je?

LAURA

Je bent het tiepe niet voor een regelmatig leven.

ERIC

Volgens mij heb je gelijk.
En jij. Vertel jij eens wat over jezelf.

LAURA

Wat is er te vertellen...

ERIC

Genoeg... Je werk, je leven, de mannen
in je leven...

LAURA

Volgens mij weet jij allang het één
en ander.

ERIC

Ik weet dat je getrouwd bent geweest,
dat je een tijdje in het buitenland
hebt gezeten, dat je sinds anderhalf
jaar in dienst bent bij het Rijksmuseum.

LAURA

Ik zou bijna denken dat je een onderzoek
naar me hebt laten instellen.

ERIC

We hebben de beschikking over een
prachtige computer. Je drukt op een paar
knoppen en voila, alles wat je wilt weten
rolt er uit.

LAURA

Alles?

ERIC

Bijna alles. Er blijft nog genoeg over voor een onderhoudende conversatie.

LAURA

Dat is een opluchting.

ERIC

Heb je een verhouding met die psychiater?

LAURA

Met Martin? (GLIMLACHT)
Nee. We zijn goede vrienden.

ERIC

Hij lijkt erg op je gesteld.

LAURA

Ik ben bij hem in therapie, sinds een half jaar. Hij heeft me erg geholpen. (serieus nu) Na de dood van mijn man zat ik met een aantal problemen...

Iemand raadde me Martin aan. Ik kom er IEDERE WOENSDAG OM 4 UUR. elke week. Soms gaan we uit eten, of naar een concert. Hij is een reuze steun voor me geweest.

(glimlacht naar ERIC) Maar we zijn goede vrienden, meer niet.

ERIC

Het was ook zijn idee, om te gaan duiken?

LAURA

(knikt) Volgens hem zou dat ontspannend werken. Ik geloof dat hij gelijk heeft.

ERIC

Het bevalt je wel.

LAURA

Ja.

ERIC

Hijzelf duikt niet meer.

LAURA

Nee... Het schijnt dat een vriend van hem vroeger eens een ernstig ongeluk heeft gehad.

ERIC

Wat voor een ongeluk?

LAURA

Dat heeft hij me nooit willen vertellen. Maar sindsdien heeft hij nooit meer gedoken.

ERIC

Tegen mij zei hij dat hij het te druk heeft met zijn praktijk.

LAURA

(knikt) Hij praat er niet graag over. Staat hij soms ook op je lijstje?

ERIC (glimlacht)

Vanavond ben jij de enige die op mijn lijstje staat...

SCENE 27

EXT/HUIS VAN LAURA/NACHT

De auto van ERIC stopt voor het huis van LAURA.

In de auto zitten ERIC en LAURA.

LAURA

Nou, bedankt voor deze gezellige avond.

ERIC

Het genoeg was geheel aan mijn kant.

LAURA geeft ERIC een kus op de wang.

LAURA

Tot ziens...

ERIC

Blijf je voorlopig wel een beetje uit
de buurt van de grachten?

LAURA

Ben je bezorgd?

ERIC

Ik wil je graag nog eens terugzien.

LAURA

Bel me maar.

LAURA stapt uit de wagen en loopt naar de voordeur van haar huis toe. Ze
kijkt nog één keer om, glimlacht, en gaat dan het huis in.

ERIC rijdt weg.

SCENE 28

INT/HUIS VAN ERIC/NACHT

ERIC komt zijn appartement binnen. Hij loopt de woonkamer in en knipt een lichtje aan. Uit de huisbar pakt hij een fles Whisky en schenkt zich een glas in.

Achter hem verschijnt ANNEKE in de deuropening. Ze is in nachtkleding en kijkt slaperig.

ANNEKE

(plagend) Zo, ben je er eindelijk?

ERIC

Heb ik je wakker gemaakt?

ANNEKE

Natuurlijk heb je me wakker gemaakt.
Ik had een prachtige droom, en nu weet ik niet hoe die afloopt.

ERIC

Dromen zijn bedrog.

ANNEKE

Mocht je niet bij d'r blijven?

ANNEKE loopt de keuken in en schenkt zichzelf een glas water in.

ERIC

Ze smeekte me om mee te gaan, maar ik wilde jou zo graag weer zien.

ANNEKE

Leugenaar.
Mij maakt het niet uit hoor, als je eens wegblijft. Ik begrijp dat wel.

ERIC

Ik zal het onthouden.

ANNEKE glimlacht naar ERIC.

SCENE 29

EXT/GRACHT IN AMSTERDAM/NACHT

Het is midden in de nacht. Er is geen verkeer meer op straat. We horen het zachte motorgepruttel van een boot.

Een kleine patrouilleboot van de waterpolitie vaart langzaam door de grachten.

Op de boot bevinden zich twee AGENTEN.

Een OUDERE AGENT, van een jaar of 40, en een JONGERE AGENT, van een jaar of 25.

De OUDERE AGENT staat achter het stuurwiel. Zijn blik verradt verveling.

De JONGERE AGENT kijkt spiedend rond. Het is duidelijk dat hij zich niet op zijn gemak voelt.

OUDERE AGENT

Ik vind dat ze overdrijven. Ik weet wel
wat beters te doen 's nachts.

(haalt een pakje sigaretten te voorschijn)

Jij een sigaret?

JONGERE AGENT

Nee... nee dank je.

OUDERE AGENT

Nee, al je overuren opsouperen met
deze flauwekul. Of dat patrouilleren
wat helpt...

Er klinken wat holle bonzen alsof iets tegen de boot botst.

De JONGERE AGENT is meteen op zijn hoede.

JONGERE AGENT

Stil eens.

OUDERE AGENT

Wat is er?

JONGERE AGENT

Ik hoorde een bons.

Zet de motor eens af.

De OUDERE AGENT zet met tegenzin de motor af.

Ze luisteren. De boot dobbert in het midden van de gracht. In de verte slaat een kerkklok drie uur.

OUDERE AGENT

Zal wel wat wrakhout zijn geweest.

Jij maakt je veel te nerveus.

JONGERE AGENT

Wat wil je? Hij heeft al vier mensen vermoord!

OUDERE AGENT

(grappend) Ja, en wij zijn straks nummer vijf en zes.

Er klinkt het geluid van luchtballen die omhoog borrelen.

De JONGERE AGENT schrikt.

JONGERE AGENT

Hoor je dat?

De OUDERE AGENT die de motor net ~~we~~ wilde aanzetten kijkt verstoord om.

OUDERE AGENT

Wat nu weer?

De JONGERE AGENT trekt zijn pistool en loopt voorzichtig naar de rand van de boot.

OUDERE AGENT

Zeg, overdrijf je nu niet?

De JONGERE AGENT beduidt hem stil te zijn.

Plotseling klinkt er nu het geplas van water bij de voorkant van de boot.

We zien een donkere vorm bij de boeg.

De JONGERE AGENT richt zijn pistool en schiet in paniek met een ontzettend geknal zijn pistool leeg in de richting van het water bij de boeg.

De OUDERE AGENT slaat zijn collega verbijsterd gade.

De JONGERE AGENT staat nog na te trillen.

De OUDERE AGENT loopt naar de voorkant van de boot en kijkt in het water.

JONGERE AGENT

(angstig) Kijk uit!

De OUDERE AGENT buigt zich voorover en haalt wat uit het water.

De JONGERE AGENT kijkt angstig toe.

De OUDERE AGENT komt teruggelopen. Hij gooit een met kogels doorzeefde eend voor de voeten van de JONGERE AGENT.

OUDERE AGENT

Gelukkig kerstfeest...

SCENE 30

EXT/GRACHT IN AMSTERDAM/DAG

We zien een draaiorgel op een brug staan. Het orgel speelt "Aan de Amsterdamse grachten". Een orgelman haalt met zijn klomp geld op. Op de schouder van de orgelman zit een klein aapje, eveneens met een klompje als mansbakje. De CAMERA PANT naar de gracht. We zien een eindje verderop midden in de gracht een MEISJE in een rubberbootje.

CLOSE SHOT van het ongeveer 20-jarige MEISJE. Ze is gekleed in bikini en ligt achterover te zonnen in de kleine opblaasbare rubberboot. Haar benen liggen gespreid over de randen. Haar voeten raken het water. Ze heeft haar ogen gesloten.

Een paar eenden koesteren zich eveneens in het zonnetje.

Vanuit het raam van een woonboot die aan de kant ligt, roept een JONGEMAN naar het MEISJE. IN HET RAAMKOZIJN LIGT EEN POES.

JONGEMAN

Hé, hoe lang blijf je daar nog liggen?

We moeten weg!

MEISJE

Ik kom zo.

JONGEMAN

Ik heb geen zin om te laat te komen!

Je weet hoe mijn ouders zijn!

MEISJE

(zachtjes, duidelijk met afkeer) Ja...

In een LOW ANGLE TOTAAL SHOT zien we het rubberbootje in de verte liggen. Op de voorgrond zien we een aantal luchtballonnen aan de oppervlakte van het water uiteenspatten.

CLOSER SHOT van het MEISJE in het bootje.

Plotseling wordt er bijna geruisloos van onderen af een mes door de rubberen bodem van het bootje gestoken. Het lemmet bevindt zich precies tussen de benen van het MEISJE ter hoogte van de knieën.

De scherpe kant van het mes is van haar afgewend.

Het MEISJE heeft nog niets in de gaten. Ze heeft haar ogen nog steeds gesloten.

Het mes draait langzaam om zijn as. Er sijpelt wat water het bootje in.

Nu merkt het MEISJE wat. Ze opent haar ogen en kijkt naar het mes tussen haar benen. Haar ogen worden groot van verbijstering. Haar adem stukt in haar keel.

Net op het moment dat zij wil schreeuwen, schiet het mes met reuzachtige kracht in de richting van haar kruis.

Er volgen nu drie hele korte SHOTS:

- 1) CLOSE SHOT van een schreeuwende eend die verschrikt opfladdert.
- 2) CLOSE SHOT van de poes die opspringt, blazend, de haren recht overeind.
- 3) CLOSE SHOT van het aapje dat krijsend van afgrijzen met opengesperde ogen in de richting van het drama kijkt.

SCENE 31

INT/STADHUIS-GANGEN/DAG

De CHEF van ERIC komt door twee klapdeuren gelopen. Hij loopt in snelle pas een aantal gangen in het stadhuis door. Zijn gezicht staat somber. Hij gaat een deur door, een kamer in. Een SECRETARESSE zit achter een buro.

CHEF

(tegen de SECRETARESSE) De burgemeester verwacht me.

Nog voordat de SECRETARESSE kan reageren loopt de CHEF de kamer van de BURGEMEESTER in.

SCENE 32

INT/STADHUIS-KAMER BURGEMEESTER/DAG

In de kamer van de BURGEMEESTER bevinden zich de BURGEMEESTER, de HOOFD-COMMISSARIS van Politie, en één of andere AMBTENAAR.

De CHEF komt de kamer binnen. Hij groet de BURGEMEESTER en de HOOFDCOMMISSARIS.

BURGEMEESTER

Ah, daar bent u.

Zoals ik al tegen de Hoofdcommissaris zei, ik ben nu niet bepaald onder de indruk van de mate waarin het onderzoek vordert.

Wordt de waanzinnige moordenaar in de grachten van Amsterdam, naast de molens, de klompen en de bollenvelden, de nieuwe touristische attractie de komende zomer, of kunnen we dat nog voorkomen?

CHEF

Ik begrijp uw bezorgdheid, maar ik verzeker u, wij van onze kant doewer alles aan om die moordenaar een halt toe te roepen.

BURGEMEESTER

Amsterdam is een stad waar ik mijn hart aan verpand heb.

Er zijn tijden geweest dat de reputatie van onze stad niet al te groot was.

Ik mag wel stellen dat we er de laatste jaren in geslaagd zijn om het imago aanzienlijk op te vijzelen.

Onze grachten waren net ontdaan van alle rommel, en nu liggen ze weer vol met lijken.

De BURGEMEESTER pakt een krant van een stapeltje kranten dat op zijn bureau ligt. We lezen de kop: "Het Grachtenmonster slaat weer toe".

BURGEMEESTER

Hier, lees de kranten. Zelfs in het buitenland schrijven ze er al over. Amsterdam krijgt zijn slechte naam weer terug. Het gemeentelijk beleid en het politieapparaat worden een lachertje op deze manier. En als ik de hoofdcommissaris goed beluisterd heb, zijn er op korte termijn nog geen schokkende wendingen in deze zaak te verwachten.

CHEF

We zijn bezig nog een aantal sporen na te trekken. Die dingen hebben tijd nodig.

BURGEMEESTER

En de leiding van het onderzoek; is dat wel in goede handen op het moment?

CHEF

Beslist. Eric Visser is één van onze beste krachten.

BURGEMEESTER

Soms kan een nieuw iemand met een hele frisse blik tegen de zaken aankijken.

De CHEF kijkt verbaasd.

BURGEMEESTER

(tegen de HOOFDCOMMISSARIS) U had daar een voorstel over, Commissaris?

HOOFDCOMMISSARIS

Eh ja. Eric Visser is ongetwijfeld iemand met een goede staat van dienst.

HOOFDCOMMISSARIS

(vervolg) Maar gezien het verloop van het onderzoek tot dusverre en het uitblijven van resultaten, werpt zich toch de vraag op of hij in deze lastige zaak wel de juiste man is.

BURGEMEESTER

U heeft verschillende andere kandidaten op het oog?

HOOFDCOMMISSARIS

Er zijn verschillende capabele mensen die daarvoor in aanmerking komen.

BURGEMEESTER

(tegen de CHEF) Wat denkt u daar van?

De CHEF heeft met verbazing geluisterd naar de woorden van de HOOFDCOMMISSARIS.

CHEF

(resoluut) Ik vind niet dat we hier een zondebok moeten gaan zoeken. Er zijn verschillende redenen op te noemen waarom we niet verder komen. Dat ligt niet aan de leiding van het onderzoek.

BURGEMEESTER

Maar, denkt u niet dat een ander juist die impulsen kan geven die...

CHEF

Ik heb het volste vertrouwen in Eric en ik ben niet van plan iemand te vervangen.

De CHEF kijkt de HOOFDCOMMISSARIS even aan. De HOOFDCOMMISSARIS houdt zijn kaken stijf op elkaar; hij is duidelijk kwaad.

De BURGEMEESTER taxeert een moment de situatie.

BURGEMEESTER

Goed, goed.

Dat is uw goed recht, uw verantwoordelijkheid. We wachten nog even af.

Laten we zeggen, een dag of drie.

Als er dan geen resultaten zijn, dan neem ik maatregelen.

SCENE 33

INT/STADHUIS-GANGEN/DAG

De CHEF komt de kamer van de BURGEMEESTER uitgelopen. De HOOFDCOMMISSARIS komt hem nagelopen. Zijn gezicht staat op onweer.

HOOFDCOMMISSARIS

(sist hem toe) Als hij het verprutst,
dan rolt jouw kop ook!

CHEF

Hij verprutst het niet...

De HOOFDCOMMISSARIS slaat een andere gang in.

De CHEF doet even zijn boordje wat losser.

CHEF

(voor zichzelf) ...hoop ik...

De CHEF loopt het BEELD uit.

SCENE 34

EXT-INT/VILLA RUYSDAEL/DAG

TOTAAL van een mooie, wat oudere villa die zich in één van de sjiekere wijken van Amsterdam bevindt.

De villa ligt aan één van de buitenste grachten van Amsterdam. Hie zijn de steile stenen kades verdwenen en hebben ze plaatsgemaakt voor zachtglooiende grasperken.

Een ruim botenhuis is tegen de villa aangebouwd en bevindt zich half in het water.

Voor het huis zien we de dure sportauto van MARTIN RUYSDAEL staan.

De CAMERA PANT in de kamer van MARTIN RUYSDAEL langzaam rond. We zien o.a. een boekenkast met boeken over Psychologie en aanverwante gebieden, een aquarium met tropische vissen en als laatste een fotoportret van een duiker die voor de camera poseert. We kunnen de duiker niet herkennen omdat hij zijn duikbril nog op heeft.

OFFSCREEN horen we de stemmen van RUYSDAEL en LAURA.

RUYSDAEL

(offscreen) Hoe voel je je de laatste tijd?

LAURA

(off) Niet slecht...

RUYSDAEL

(off) Geen depressieve buien gehad?

LAURA

(off) Nee.

RUYSDAEL

(off) Slaap je nog steeds goed?

LAURA

(off) Ja, en jij?

RUYSDAEL

(off) Waarom vraag je dat?

Aan het einde van de CAMERAPAN zien we nu LAURA op een divan liggen en RUYSDAEL op een stoel ernaast zitten.

LAURA

Jij vraagt mij altijd zo veel, nu wil ik wel eens wat van jou weten.

RUYSDAEL

Ik ben de psychiater.

LAURA

Als het zo goed met me blijft gaan, dan verlies je me misschien als klant.

RUYSDAEL

Wil je dat? Ermee ophouden?

LAURA

Nee. Ik vind het nog steeds prettig, om hier elke week te komen. Een beetje te praten...

LAURA richt zich op en gaat zitten op de divan.

RUYSDAEL

Wil je nu al naar huis?

LAURA

(schudt van nee) Altijd maar dat liggen.

RUYSDAEL

Dat ontspant nou juist.

LAURA

Heb je een sigaret voor me?

RUYSDAEL pakt een gouden sigarettenkoker en presenteert haar een sigaret. Hij geeft haar vuur terwijl hij haar vorsend aankijkt. Hij bespeurt een zekere gespannenheid bij LAURA.

RUYSDAEL

Waarom vertel je het me niet?

LAURA

Wat?

RUYSDAEL

Je hebt me beloofd dat je niets voor me geheim zou houden.

LAURA

Ik heb die politieman weer ontmoet.

RUYSDAEL

Heeft hij je weer lastig gevallen?

LAURA

Integendeel. Hij vroeg me uit eten.

RUYSDAEL

(enigszins verrast) Heb je dat gedaan?

LAURA

(knikt) Het werd een heel gezellige avond.

RUYSDAEL

Wilde hij weer dingen weten, in verband met die misdaden.

LAURA

Nee hoor. Daar heeft hij met geen woord over gesproken.

RUYSDAEL

Wat wilde hij dan?

LAURA

Ik geloof dat hij me wel aardig vindt...

RUYSDAEL

En jij?

LAURA

Ik mag hem wel.

RUYSDAEL

Ben je... verliefd?..

LAURA

(glimlacht) Je bent toch niet jaloers?

RUYSDAEL forceert een glimlach.

RUYSDAEL

Ik ben blij dat het zo goed met je gaat.
Misschien heb je me inderdaad binnenkort
niet meer nodig...

SCENE 35

INT/HOOFDBURO VAN POLITIE/DAG

TOTAAL van het hoofdburo van Politie. We zien enige politieauto's bij het gebouw staan.

CLOSE SHOT van twee in zwemvliezen gestoken voeten die de hal van het politieburo binnen wandelen.

De WACHTCOMMANDANT is bezig achter de balie wat formulieren in te vullen. Er klinkt een wat nasale stem.

STEM

Oké, jullie hebben me. Ik geef het op.

De WACHTCOMMANDANT kijkt verbaasd naar degene die voor hem voor de balie staat. Het blijkt een OUDE MAN van een jaar of 60 te zijn. Hij heeft een duikbril op met een snorkel. Verder is hij slechts gekleed in een smoezelige onderbroek en zwemvliezen.

OUDE MAN

Ik ben de moordenaar die jullie zoeken.

Ik geef mezelf aan.

Verschillende andere mensen in de hal, waaronder Politie mannen, arrestanten en bezoekers, kijken de OUDE MAN verbaasd aan.

De WACHTCOMMANDANT is snel over zijn verbazing heen. Hij herkent de man.

WACHTCOMMANDANT

Dat gaat je dit keer minstens twintig jaar kosten, Tinus!

OUDE MAN

Ik ben bereid te boeten!

De WACHTCOMMANDANT wenkt een Agent. De Agent komt achter de OUDE MAN staan en legt grijnzend een hand op diens schouder.

WACHTCOMMANDANT

Heb je nog een laatste wens, Tinus?

OUDE MAN

(aarzeland) Eh... een kop koffie?

SCENE 36

INT/HOOFDBURO VAN POLITIE/DAG

ERIC, JOHN en VERMEER komen in snelle pas de kamer van ERIC uitgelopen.

ERIC is nog bezig zijn jas aan te trekken.

N.B. De DIALOGEN van SCENE 36, 37 en 38 lopen door zonder onderbroken te worden door de verschillende SCENE-wisselingen.

ERIC

Hoe zeker zijn we?

VERMEER

Zeker genoeg om hem eens aan de tand
te voelen.

ERIC

Wat weten we van hem?

SCENE 37

EXT/HOOFDBURO VAN POLITIE/DAG

ERIC, JOHN en VERMEER komen gehaast een zij-uitgang van het hoofdburo uit.
Naast het hoofdburo is een parkeerplaats voor politieauto's.

JOHN

Hij heeft twaalf jaar onderhoudswerk
verricht op een booreiland op de Noordzee.
Ze hebben hem twee maanden geleden
ontslagen.

VERMEER

Het schijnt dat hij behoorlijk dronk,
en dan nogal aggressie^F werd.

JOHN

De laatste keer heeft hij iemand met
een gebroken fles bewerkt.

ERIC

Gezellig tiep.

Ze komen bij één van de politieauto's.

POTTER staat naast de auto en houdt het portier open.

Ze stappen allen in en rijden weg.

Twee andere politieauto's met een aantal Politie mannen volgen hen.

SCENE 38

EXT/AMSTERDAM/DAG

De politiewagen met ERIC, JOHN, VERMEER en POTTER rijdt op grote snelheid door de stad.

POTTER zit achter het stuur. ERIC zit naast hem. JOHN en VERMEER zitten op de achterbank.

VERMEER

Het touw was van hetzelfde soort als
wat ze altijd op het werk gebruikten.

JOHN

En wat die dieptemeter betreft zou het
ook kunnen kloppen. De olieresten
komen ook overeen.

VERMEER

Het duikerspak klopt ook.

ERIC

Van wie kwam de tip?

VERMEER

Van een ex-collega van hem. Die had hem
vorige week in de stad ontmoet en vond
dat hij zich zeer vreemd gedroeg.
Hij zei iets over wraak nemen, en iemand
te pakken nemen.

ERIC

Nou, laten we ~~erover~~ hem maar eens te
pakken nemen en kijken wat hij te vertellen
heeft.

SCENE 39

EXT/STRAAT IN AMSTERDAM/DAG

De politieauto met ERIC, JOHN, VERMEER en POTTER stopt op de hoek van een smalle stille straat en een gracht.

Ze stoppen zodanig dat ze vanuit de straat niet te zien zijn.

Achter hen stoppen de twee andere politieauto's en de politiemannen stappen uit.

ERIC loopt naar twee politiemannen in burger toe, die het bewuste huis, dat zich in de smalle straat bevindt, blijkbaar in observatie hebben.

ERIC

(tegen één van de politiemannen in burger)

Welk huis is het?

POLITIEMAN IN BURGER 1

Boven die kroeg, eerste verdieping.

De politiemannen beginnen zich op aanwijzingen van POTTER te verspreiden. Ze zijn met stenguns bewapend.

ERIC

Hij zit er nog steeds?

POLITIEMAN IN BURGER 1

We zijn er niet zeker van. Een half uur geleden is hij naar binnen gegaan, maar sindsdien hebben we niets meer gezien.

De andere politieman in burger praat in een portofoon.

POLITIEMAN IN BURGER 2

(in portofoon) Hallo Herman, hier Johan.

Nog steeds niets?

We zien een politieman in burger op het dak van een hoog gebouw, van waaruit het huis in kwestie te zien is.

De politieman kijkt door een kijker die op een statief staat.

POLITIEMAN IN BURGER 3

(via portofoon) Nog steeds geen enkele beweging.

VERMEER die naast ERIC staat kijkt somber.

VERMEER

Misschien is hij al lang weer vertrokken.

ERIC

We moeten het er op wagen.

VERMEER

Als hij er niet is kunnen we het wel vergeten. Dan is hij gealarmeerd.

ERIC

Dat risico moeten we nemen.
(tegen JOHN) Jij blijft hier.

JOHN

Ik mag nooit mee als het leuk wordt.

ERIC, POTTER, VERMEER en een AGENT IN BURGER beginnen quasi nonchalant de straat in te lopen in de richting van de kroeg waarboven de bewuste woning zich bevindt.

De toegangsdeur tot de eerste en de daarboven gelegen verdiepingen bevindt zich naast de kroeg.

Uit de kroeg komt muziek.

ERIC, POTTER, VERMEER en de AGENT IN BURGER stellen zich bij de deur op en trekken hun pistool.

POTTER opent de buitendeur handig met een looper en behoedzaam gaan ze het pand in.

SCENE 40

INT/WONING BOVEN KROEG/DAG

Voorzichtig sluipen ERIC, VERMEER, POTTER en de AGENT IN BURGER de trap op. Ze proberen zo min mogelijk lawaai te maken, wat moeilijk is omdat de houten treden van de trap nogal kraken. Ergens krijgt een baby.

Op de eerste verdieping houden ze halt bij de deur.

ERIC luistert voorzichtig aan de deur. Er is niets te horen.

ERIC geeft een teken aan POTTER. POTTER gaat voor de deur staan en trapt hem met een flinke trap open.

Met getrokken pistolen stormen ze de kamer in. De huiskamer is verlaten.

De kamer is in wanorde. In de keuken en de slaapkamer is eveneens niemand.

In de keuken staat een berg vuile afwas.

VERMEER

Niemand...

ERIC laat zijn pistool zakken. Hij kijkt teleurgesteld de kamer rond.

We zien allerlei duikattributen. Aan de muur in de keuken hangt een donkerblauw duikerpak. Aan één van de muren in de huiskamer hangt een foto waarop we een groepje duikers zien staan met een kleine haai in hun armen.

POTTER is naar de achterkant van de woning gelopen en kijkt uit het halfgeopende raam.

POTTER

Eric!!

We horen een motorfiets starten.

Buiten het huis zien we dat uit het steegje naast de kroeg met grote snelheid een motorfiets komt gereden. Op de motor zit een man. Hij draagt een motorhelm.

ERIC kijkt aan de voorkant door het raam en ziet de motorfiets die vanuit het steegje de straat inrijdt.

VERMEER ziet het ook.

VERMEER

Daar gaat hij!

VERMEER rent in de richting van de trap. ERIC bedenkt zich geen moment.

Hij opent het raam aan de voorkant van het huis en springt naar buiten.

SCENE 41

EXT/AMSTERDAM-VERSCHILLENDE STRATEN EN GRACHTEN/DAG

ERIC krabbelt op straat overeind. Hij ziet nog net de motor een zijsteeg inschieten.

Naast hem stopt met piepende remmen een auto. Het is een politieauto. JOHN zit achter het stuur.

JOHN

Taxi!

ERIC springt naast JOHN in de auto. JOHN geeft gas en slippend schiet de auto weg en zet de achtervolging in.

VERMEER komt de deur uitgerend en heeft het nakijken.

We zien de motor met grote snelheid door de steeg scheuren.

~~aan~~ ^{aan}

het eind van de steeg verschijnt een agent. Hij richt zijn pistool en schiet. Hij mist echter doel en moet opzij springen om de aanstormende motor te ontwijken.

De politieauto met ERIC en JOHN komt ook de steeg in geschoten.

ERIC zet de sirene en het zwaailicht aan.

Een aantal dozen en kisten met afval die tegen de kant staan opgestapeld, moeten het ontgelden.

De motorrijder rijdt een brug over en rijdt nu langs een gracht. Er is wonderlijk genoeg niet veel verkeer op straat. Het lijkt wel zondag.

De politieauto met ERIC en JOHN komt eveneens over de brug gescheurd en draait de gracht op.

Een auto moet flink remmen om niet tegen hen op te rijden.

ERIC en JOHN kunnen de motorrijder in de verte zien.

ERIC heeft de mobilfoon gepakt.

ERIC

Hij rijdt op de Keizersgracht richting
Rozengracht. Is daar een wagen in de buurt?

We zien een surveillancewagen met twee agenten er in.

AGENT

De zes-nul-twee is al op weg!

De motorrijder scheurt over de Keizersgracht in de richting van de Rozengracht. Hij kijkt om. Hij ziet de achtervolgende politieauto met ERIC en JOHN er in.

Hij kijkt weer voor zich.

Vanaf de Rozengracht komt een politiewagen die hem nu tegemoet rijdt.

De motorrijder dreigt ingesloten te raken. Hij gooit het stuur om en schiet rechts een zijstraat in.

De politieauto met ERIC en JOHN schiet rechts een parallel-straat in.

De surveillancewagen slaat de straat in waarin de motorrijder verdween, maar ziet zijn weg geblokkeerd door een auto die vanuit een zijstraat komt.

De motorrijder komt nu op de Herengracht. Hij rijdt een brug over en slaat linksaf.

De politieauto met ERIC en JOHN komt eveneens op de Herengracht en zet de achtervolging weer in.

De motorrijder rijdt met grote snelheid over de gracht. De politieauto met ERIC en JOHN lijkt hem echter in te halen.

Aan het eind van de Herengracht, waar de Herengracht in de Brouwersgracht uitkomt, is een smalle voetgangersbrug.

De motorrijder rijdt over de voetgangersbrug. De politieauto met ERIC en JOHN was hem al dicht genaderd. JOHN moet zijn rem diep intrappen. De brug is te smal voor de auto. Bovendien belemmert een Amsterdammertje de doorgang. Ze rijden nog net even tegen het paaltje op, dat daardoor omknikt.

JOHN vloekt. Hij zet de wagen in zijn achteruit en moet nu een stukje omrijden om aan de overkant van de gracht te komen.

De motorrijder rijdt weer op volle snelheid over de gracht.

De auto met ERIC en JOHN heeft een flinke achterstand opgelopen.

In de verte ziet de motorrijder een andere politiewagen naderen. Hij schiet een andere gracht op. De auto met ERIC en JOHN loopt weer enigszins op hem in.

Plotseling komt er vanuit een zijstraat een grote vrachtauto. De motorrijder moet uitwijken. Hij schiet een hoge boogbrug over, zijn wielen verliezen het contact met de grond. Met een boog slaat hij met motor en al door een glazen winkelruit van een supermarkt heen. Er klinkt een ongelooflijk lawaai van brekend glas. De klanten vliegen uiteen.

De motorrijder komt terecht tussen allerlei blikjes levensmiddelen en flessen frisdrank etc.

Hij blijft versuft naast zijn motor liggen.

Voor de deur komt de politieauto met ERIC en JOHN tot stilstand. Een andere politieauto is eveneens gearriveerd.

ERIC komt de winkel ingerend. Hij trekt de halfversufte motorrijder overeind en ontdoet hem van zijn helm.

De motorrijder is een man van een jaar of 35. Er komt een straaltje bloed uit zijn neus, maar hij lijkt niet al te erg gewond.

ERIC

Ga je mee of wou je nog wat winkelen?

SCENE 42

INT/HOOFDBURO VAN POLITIE-VERHOORKAMER/NACHT

In een rokerige kamer zien we de motorrijder op een stoel bij een tafel zitten.

De motorrijder zullen we in het vervolg aanduiden met VERDACHTE.

De VERDACHTE heeft een pleister op zijn neus en een paar blauwe plekken.

Hij is gekleed in een broek en een teeshirt. Handboeien zitten om zijn handen.

Bij hem aan tafel zitten ERIC, VERMEER en POTTER.

POTTER zit achter een tiepmachine. Een andere AGENT staat verderop in de kamer. De kamer is spaarzaam verlicht door een klein lampje boven de tafel.

ERIC heeft zijn jasje uitgetrokken en de mouwen van zijn overhemd opgerold.

Hij maakt een vermoeide en ontevreden indruk. Het verhoor is kennelijk al lange tijd aan de gang.

ERIC

Oké, je kan nog een uur lang je mond
houden, of de hele nacht voor mijn part,
het zal je echt niet helpen.
Voorlopig ga jij niet naar huis!

VERDACHTE

Ik heb er niets mee te maken, klootzakken!

ERIC

O nee? Leg ons dat dan maar eens uit!

VERDACHTE

Krijg de kolere!

ERIC

Onschuldige mensen slaan niet op de
vlucht! Had je een slecht geweten?

De VERDACHTE bijt op zijn lippen.

ERIC

Waarom heb je het gedaan?
Wildest je je wreken? Is dat de reden
waarom je vijf onschuldige mensen hebt
afgeslacht?

VERDACHTE

(lacht schamper)(bedenkt zich plotseling iets)

Ik wil een advocaat!

ERIC grijpt de VERDACHTE plotseling kwaad bij diens shirt en trekt hem half over de tafel heen.

ERIC

Luister, klootzak! Ik heb er zo langzamerhand genoeg van, van die spelletjes van je! Waar denk je dat we mee bezig zijn!?

ERIC kijkt de VERDACHTE een moment strak aan. Dan spuwt de VERDACHTE^{HEM} in het gezicht. Het lijkt een moment of ERIC hem een aframmeling wil geven, maar hij bedenkt zich. Met het shirt van de VERDACHTE veegt hij het spuug van zijn gezicht en duwt hem vervolgens terug in de stoel.
ERIC staat op.

ERIC

(tegen VERMEER) Jouw beurt...

ERIC loopt de kamer uit.

VERMEER gaat op de stoel van ERIC zitten.

SCENE 43

INT/HOOFDBURO VAN POLITIE/NACHT

ERIC komt de verhoorkamer uit en loopt de gang op. Zijn gezicht staat somber.
Hij loopt naar een koffieautomaat en drukt op een knop.

De CHEF komt door de gang op ERIC toegelopen. Hij kijkt opgetogen.

CHEF

Gefeliciteerd...

ERIC

Waarmee?

CHEF

Kom, niet zo bescheiden.

Ik moest je van de burgemeester
feliciteren. Hij is ontzettend opgelucht.

ERIC

Is het niet allemaal wat voorbarig?

CHEF

Hoe bedoel je? Jullie hebben hem toch?
Ik vond dat de burgemeester als één van
de eersten het goede nieuws moest horen.

ERIC

Of het goed nieuws is zullen we nog
moeten afwachten, voorlopig heeft hij
nog niets bekend.

CHEF

Dat komt wel. Alles wijst er toch op dat
hij de dader is.
Het probleem met jou is dat je altijd
alles te somber inziet.

De CHEF geeft ERIC een vriendelijke klap op de schouder en loopt door.
ERIC drinkt van zijn koffie.

SCENE 44

EXT-INT/HUIS LAURA/NACHT

ERIC belt aan bij het huis van LAURA.

Hij moet twee keer bellen voordat LAURA, gekleed in een ochtendjas, slaperig de deur opent

LAURA

(verbaasd) Wat doe jij nou hier?

ERIC probeert opgewekt te klinken.

ERIC

Hallo. Mag ik binnenkomen?

Na een korte aarzeling laat LAURA ERIC binnen.

Het huis van LAURA is modern en met een kunstzinnig gevoel ingericht.

LAURA

Weet je hoe laat het is?

ERIC

(knikt) Veel te laat. Sliep je al?

LAURA

(knikt) Zoals alle verstandige mensen.

LAURA loopt de keuken in. ERIC volgt haar.

ERIC

Sorry.

LAURA

Geeft niet.

ERIC

Ik wilde je even zien.

LAURA

O ja?

ERIC

Wil je dat ik wegga?

LAURA pakt een pakje sigaretten van de keukentafel.

LAURA

Wil je een sigaret?

ERIC

Nee dank je.

LAURA

Iets drinken?

ERIC

Eh nee...

LAURA

Een boterham misschien?

ERIC

Ik heb geen honger.

ERIC gaat zitten aan de keukentafel.

LAURA steekt een sigaret op en leunt tegen het aanrecht.

LAURA

Jullie hebben iemand gearresteerd hè.

Het was op televisie.

ERIC

Dat klopt.

LAURA

Je kijkt niet echt vrolijk.

ERIC

Ik geloof niet dat we de goede hebben.

LAURA

Wat ga je nu doen?

ERIC

(haalt zijn schouders op) Ik weet het niet.
Afwachten...

LAURA blaast de rook van haar sigaret langzaam uit.

LAURA

Weet je zeker dat ik niets voor je
kan doen?

LAURA en ERIC kijken elkaar aan.

In hun blikwisseling groeit een erotisch contact.

SCENE 45

INT/HUIS LAURA-SLAAPKAMER/NACHT

LAURA en ERIC vrijen gepassioneerd in bed.

De slaapkamer is spaarzaam verlicht.

ROMANTISCHE MUZIEK onder deze SCENE.

CAMERA PANT langzaam door de kamer en eindigt op één van de slaapkamerramen waarvan het gordijn niet geheel gesloten is. Een zware regenbui barst los.

SCENE 46

EXT/AMSTEL/NACHT

TOTAAL van een kleine oude kajuitboot die in de Amstel aan de kade ligt. Vanuit de boot horen we muziek komen. We zien achter kleine patrijspoortjes wat gelig licht. Het regent pijpestelen.

We kijken SUBJECTIEF vanuit de MANIAK die opduikt. Hij kijkt naar de boot aan de kant. Op enige afstand zien we nog wat woonboten liggen.

CLOSE SHOT van een oude elektrische grammofoon waarop een oude plaat ligt. Oude dertiger jaren muziek komt krakend en krassend uit de luidspreker. In een wijder SHOT zien we een oude SCHIPPER op een stoel in de kleine kajuit zitten. Hij heeft een schipperstrui aan en een pet op. Hij draagt een baard. Hij neuriet vals mee met de muziek. Hij maakt een enigszins beschonken indruk. Op een tafeltje naast hem staat een bijna lege fles Whisky. De kajuit wordt verlicht door een klein kaal peertje dat aan het plafond hangt.

De SCHIPPER schenkt zijn glas nog eens vol.

CLOSE SHOT van de hand van de MANIAK die met zijn duikersmes één van de twee trossen waaraan het scheepje vastligt, doorsnijdt.

De SCHIPPER staat onvast op en loopt naar een klein gootsteentje. Hij opent zijn gulp en begint in de gootsteen te urineren.

CLOSE SHOT van de hand van de MANIAK die met zijn duikersmes nu ook de andere tros doorsnijdt.

De SCHIPPER knoopt zijn gulp dicht en draait zich om. Op dat moment gaat het licht in de kajuit uit en de grammofoon komt tot stilstand met een lage janktoon.

De SCHIPPER vloekt. Hij stommelt door de kajuit, stoot zich tegen de tafel en vloekt nogmaals. Even later steekt hij een petroleumlamp aan die hij ophangt. Hij kijkt bevreemd; hij heeft het gevoel dat de boot in beweging is. Hij opent de kajuitdeuren aan de achterkant van de boot en kijkt naar buiten.

Verbazing tekent zich af op zijn gezicht. Hij ziet dat de boot zich zo'n tien meter uit de kant bevindt en zich steeds meer van de kant verwijderd.

De SCHIPPER krabt zich op het hoofd en vraagt zich af wat de reden voor dit vreemde fenomeen kan zijn. Hij stapt in de stromende regen het achterdek op en kijkt over de kajuit heen naar de voorkant.

De tros aan de voorkant verdwijnt strakgespannen onder water. De SCHIPPER begrijpt dat de boot door iets of iemand onder water moet worden voortgetrokken.

SCHIPPER

Wat zullen we nou krijgen?

De boot wordt langzaam naar het midden van de Amstel getrokken. De Amstel is hier zo breed, dat door het zware regengordijn de beide oevers nauwelijks meer te zien zijn.

De tros verslapt zich en de boot komt midden op de rivier tot stilstand.

De SCHIPPER heeft het gebeuren met grote ogen gade geslagen. Hij komt nu bij zijn positieven en verdwijnt in de kajuit.

Uit een kast haalt hij een jachtgeweer en patronen te voorschijn.

Met onvaste hand, vloekend, probeert hij het geweer te laden. Als hij daar in geslaagd is, begeeft hij zich weer aan dek. Hij kijkt speurend rond, niet geheel op zijn gemak. Hij loopt over het gangboord en kijkt vanaf de voorplecht in het water, zijn geweer in de aanslag. Er is niemand te zien. Behalve het geluid van de stortbui is er niets te horen.

Dan klinkt er een zware klap en een krakend geluid. Het hele bootje schudt er van. De SCHIPPER schrikt. Er klinkt weer een klap, en weer schudt het bootje.

De SCHIPPER kijkt langs de reling in het water, maar er is niets te zien. Vloekend schuifelt hij via het gangboord de kajuit weer in.

Vanuit één van de kastjes die zich tegen de scheepsromp bevinden, stroomt water.

De SCHIPPER opent het kastje. In de houten romp zit een gat. Water stroomt naar binnen.

Er klinkt een nieuwe dreun. Een ander kastdeurtje vliegt open en water stroomt naar binnen. Er staat inmiddels al een flinke hoeveelheid water in de boot.

De SCHIPPER staat verbijsterd met zijn geweer tegen de borst geklemd en weet niet goed wat te doen.

Er klinkt weer een dreun en nog één.

De SCHIPPER struikelt en laat zijn geweer vallen. Het water staat nu tot aan zijn knieën. Hij begint onder water zijn geweer te zoeken. De olielamp valt om en het licht verdwijnt uit de kajuit. We horen de SCHIPPER jammeren.

RUIM TOTAAL vanaf de kade. Door het zware regengordijn zien we vaag de contouren van de boot. De boot is al gedeeltelijk gezonken.

Op een brug over de Amstel zien we een MAN onder een paraplu lopen. Hij is zijn hond aan het uitlaten. Terwijl de hond op de stoep zijn behoefte doet, kijkt de MAN in de richting van het water. Hij ziet in de verte de onduidelijke vorm van de boot waarvan slechts een klein deel boven water uitsteekt. Luchtbellen borrelen rond de boot omhoog en het lijkt even er een om hulp schreeuwende man te horen is.

De MAN kijkt verbaasd vanachter zijn bril naar het schouwspel. Hij besluit dat er misschien iets niet pluis is en loopt in de richting van een telefooncel die aan het begin van de brug staat. Hij trekt zijn hond, die nog niet klaar was met het doen van zijn boodschap, mee.

De MAN gaat de cel in en draait een nummer.

MAN

Hallo, politie? Met Pieneman... Ik heb
net iets vreemds gezien...

SCENE 47

EXT/AMSTEL/DAG

Het is de volgende ochtend. De regen is opgehouden en er begint zelfs een zonnetje door het wolkendek te breken.

In het midden van de Amstel liggen twee patrouilleboten van de Waterpolitie. We zien ook een rubberbootje.

Op de kade staat een politieauto en een politiebuis.

Op één van de patrouilleboten zien we hoe JOHN zich in zijn duikerpak hijst en zich klaarmaakt om te gaan duiken.

VERMEER staat met een bezorgd gezicht bij hem.

JOHN

(tegen VERMEER) Heb je Eric nog steeds niet gevonden?

VERMEER

Hij was niet thuis. Ik weet niet waar hij zit.

JOHN

(grijnzend) Ik heb zo'n vermoeden.

VERMEER

Ik vind het toch geen prettig idee dat je alleen duikt, John.

JOHN gespt zijn zuurstofcilinders op zijn rug.

JOHN

Hoeveel van die moordenaars zwemmen er dan nog meer rond?

VERMEER

Ik heb je gezegd dat we er helemaal nog niet zo zeker van zijn dat we de goeie hebben.

JOHN

Maak je over mij nou maar geen zorgen.
(tegen een POLITIEMAN van de Waterpolitie)
Is dit de goeie plek?

POLITIEMAN

(knikt) Hier moet die boot liggen.
De dreggen zitten hier vast.

JOHN bevestigt een duiklijn om zijn middel en pakt een duiklamp.

JOHN

Goed, we zullen eens een kijkje gaan nemen.

JOHN spuugt in zijn duikbril en zet hem op. Hij doet het mondstuk van de ademhalingsautomaat in zijn mond en laat zich in het water zakken. Hij maakt met zijn hand het OK-gebaar naar VERMEER en duikt vervolgens onder. De POLITIEMAN laat langzaam de duiklijn waar JOHN aan vastzit vieren.

VERMEER

(bezorgd tegen POLITIEMAN) Hoe weet je
nou als er wat aan de hand is?

POLITIEMAN

Door rukken aan de lijn. Eén ruk betekent
"alles in orde", vijf rukken is een
noodsignaal.

We zien JOHN onder water. Langzaam zwemt hij naar de bodem toe. Het water is troebel en het zicht is maar zo'n meter of 5.

JOHN heeft zijn duiklamp in zijn hand en schijnt in het duistere water. In de lichtbundel ontwaren we de kajuitboot die op de bodem van de Amstel ligt. Twee kabels van dreggen lopen vanaf de boot naar de patrouilleboten aan de oppervlakte.

JOHN zwemt naar de boot toe en bekijkt de houten romp aan de buitenkant. Hij ziet de gaten in de scheepswand. Hij steekt zijn vinger er in om te kijken hoe diep ze zijn. Hij zwemt om de boot heen en kijkt door één van de patrijspoorten naar binnen. Hij kan echter weinig zien van het interieur.

Vervolgens gaat hij via de kajuitdeuren de kajuit in. Hij schijnt met zijn lamp de kajuit rond.

Op de patrouilleboot.

POLITIEMAN

Hij zal nu in de boot zijn.

VERMEER

Hoe weet je dat?

POLITIEMAN

De bellen...

VERMEER

Welke bellen?

POLITIEMAN

De luchtbellens zijn verdwenen. Die hopen zich nu binnen in de boot op.

VERMEER

O ja...

JOHN ziet in de kajuit in het schijnsel van zijn lamp het geweer liggen. Hij bukt zich, raapt het geweer op en bekijkt het. Hij ziet dat het geladen is.

Plotseling verschijnt er achter hem een hand die zijn schouder raakt.

JOHN schrikt en draait zich om.

Achter hem valt langzaam het lijk van de SCHIPPER vanuit het toilet, de kajuit in.

JOHN deinst geschrokken achteruit.

Door de plotselinge manoeuvre van JOHN, beweegt de boot heen en weer. Een hoop luchtbellens ontsnappen ineens en komen aan de oppervlakte.

VERMEER wijst geschrokken naar het plotselinge geborrel.

VERMEER

(tegen de POLITIEMAN) Wat gebeurt er?!

POLITIEMAN

Ik weet het niet.

De POLITIEMAN geeft een ruk aan de duiklijn.

Onder water zien we JOHN in de kajuit die één ruk aan de lijn geeft.

Op de patrouilleboot.

POLITIEMAN

(tegen VERMEER) Alles in orde.

VERMEER kijkt opgelucht.

JOHN werpt een laatste blik op het lijk van de SCHIPPER en draait zich dan om om de kajuit te verlaten. Hij opent de kajuitdeuren.

Voor de geopende kajuitdeuren, in het licht van John's duiklamp, staat de dreigende gestalte van de MANIAK.

JOHN schrikt. Hij wil achteruit deinzen, maar de MANIAK heeft de duiklijn van JOHN stevig beet en trekt hem naar zich toe.

Een duikmes blikkert in de handen van de MANIAK.

De MANIAK begint wild op JOHN in te steken.

Op de patrouilleboot.

VERMEER kijkt geschrokken naar de plotselinge hoeveelheid luchtballen.

VERMEER

Wat gebeurt er?!

De POLITIEMAN voelt aan het onregelmatige geruk aan de duiklijn dat er iets aan de hand moet zijn.

Onder water zien we JOHN in gevecht met de MANIAK. Het water kleurt rood.

Op de patrouilleboot.

VERMEER

Haal hem op!

De POLITIEMAN begint aan de lijn te trekken. VERMEER helpt hem.
De STUURMAN van de patrouilleboot schiet hen ook te hulp.
Het geborrel van de bellen gaat angstaanjagend door.
Op de andere patrouilleboot hebben ze ook in de gaten dat er wat aan de hand is.

POLITIEMAN

(die aan de duiklijn trekt)

Hij zit vast!

VERMEER vloekt.

Plotseling geeft de duiklijn mee en kunnen ze hem inhalen.

Het geborrel is minder geworden.

De duiklijn wordt ingehaald en JOHN verschijnt bij de boot boven water.

Zijn keel is doorgesneden.

De adem stukt VERMEER en de anderen even in de keel.

VERMEER

Haal hem aan boord, snel!

POLITIEMAN

Het is te laat. Hij is er geweest.

VERMEER kijkt in het water. Op enige afstand ziet hij luchtbellen boven water komen.

VERMEER

Daar! Daar gaat hij!

Het lijk van JOHN wordt aan boord getrokken.

VERMEER grijpt de stuurman bij zijn arm.

VERMEER

Daar! Die luchtbellen, dat is hem!

De STUURMAN begrijpt wat VERMEER bedoelt en start vliegensvlug de motor.

VERMEER roept nu ook naar de andere patrouilleboot.

VERMEER

Die luchtbellens achterna! Dat is hem!

Beide boten zetten nu de achtervolging van de luchtbellens in, die van de MANIAK moeten zijn.

VERMEER meldt via de mobilofoon aan de politie aan de wal wat er aan de hand is. De politieauto's op de wal zetten nu ook de achtervolging in.

De luchtbellens gaan een smal kanaal in.

De STUURMAN grijnst.

STUURMAN

We hebben hem!

VERMEER

Hoezo?

STUURMAN

Hij gaat de sluis in. Dat loopt dood!

We moeten deze kant dichtgooien!

We zien nu dat de MANIAK een fout heeft gemaakt. Hij is een stuk gracht in gegaan waar zich aan beide kanten sluisdeuren bevinden. De sluisdeuren aan één kant van de gracht zijn gesloten. Het is nu een kwestie van snel de andere sluisdeuren te sluiten, en de MANIAK zit gevangen.

De twee patrouilleboten varen de gracht niet in. De boot met VERMEER legt aan en VERMEER en de POLITIEMAN springen op de kant en beginnen de sluisdeuren dicht te draaien.

De luchtbellens bevinden zich ongeveer in het midden van de gracht.

Zo snel als mogelijk is worden de sluisdeuren gesloten.

Als ze dicht zijn, hijgt VERMEER uit van de inspanning. Hij kijkt voldaan.

VERMEER

We hebben hem.

(tegen de POLITIEMAN) Pomp die boel leeg!

SCENE 48

EXT/SLUIS/DAG

Een politieauto komt bij de gracht gereden.

ERIC stapt uit de auto.

Het stuk gracht waar de MANIAK zich moet bevinden is afgezet. Er bevinden zich een aantal politieauto's en agenten.

Met een viertal pompen is men bezig het water uit de gracht te pompen.

ERIC loopt naar VERMEER toe die bij de gracht staat. VERMEER ziet hem.

VERMEER

Eric! Waar bleef je?

ERIC

John?

VERMEER

(schudt zijn hoofd) Hij is dood.

Ze hebben hem al weggebracht.

We hebben je geprobeerd te bereiken.

ERIC

Het is mijn schuld.

Er wordt een nieuwe pomp in het water gehangen en de motor gestart.

Er stoppen twee politiebusjes van waaruit enige tientallen zwaarbewapende politiemannen komen die zich rond de gracht beginnen op te stellen.

VERMEER

Maar in ieder geval hebben we hem.

VERMEER knikt naar de luchtballen die met tussenpozen aan de oppervlakte van het water verschijnen.

ERIC

Die luchtballen?

VERMEER

(knikt voldaan) Volgens mij weet hij dat het gebeurt is met hem. Hij heeft zich geen meter bewogen al die tijd. Hij weet dat het afgelopen is.

ERIC

Hij heeft zich niet bewogen?

Op het gezicht van ERIC zien we een sceptische blik verschijnen.

Op de meetlat die tegen de walkant bevestigd is, zien we dat het waterpeil nu snel daalt.

VERMEER

Het is bijna zover...

De zwaarbewapende politiemannen die zich aan weerskanten van de gracht hebben opgesteld richten hun geweren op de bellen.

Het waterpeil daalt steeds meer.

Iedereen kijkt gespannen de gracht in. Het kan nu niet lang meer duren voor de MANIAK zichtbaar moet zijn. Eén van de pompen begint al te sputteren.

We zien ERIC en VERMEER. VERMEER vloekt. ERIC is niet echt verbaasd.

De politiemannen laten hun geweren zakken.

In de modder van de gracht liggen slechts de twee zuurstofcilinders van de MANIAK, met de ademautomaat die voor de luchtbellens zorgden.

SCENE 49

EXT/AMSTERDAM/DAG

ERIC en VERMEER stappen in een politiewagen. ERIC gaat achter het stuur zitten. Ze rijden weg. Hun gezichten staan bedrukt.

VERMEER

(verwijtend) Hadden we hem toch bijna te pakken!

ERIC

Hij is slim. Hij zet ons voor schut.

VERMEER

Arme John. Hij had niet alleen moeten duiken.

ERIC

Hij dacht dat het veilig was.

Op dat moment meldt zich het hoofdburo via de mobilfoon.

HOOFDBURO

Hallo vijf-nul-vier, hier Habee. Komt u uit.

VERMEER pakt de microfoon.

VERMEER

Hallo Habee, hier de vijf-nul-vier.

HOOFDBURO

Hallo Hans. Op jachtwerf "De Amstel", is een persoon één van de loodsen binnengedrongen. Waarschijnlijk gaat het om die duiker die jullie zoeken.

VERMEER kijkt ERIC aan.

VERMEER

We zijn op weg.

ERIC laat de politieauto een bocht van 180 graden maken. in de drukke straat weet ERIC de manoeuvre handig uit te voeren.

VERMEER zet de sirene en het zwaailicht aan, en ze zijn op weg.

SCENE 50

EXT/JACHTHAVEN/DAG

Jachthaven "De Amstel" ligt net buiten de stad aan de Wmstel.

De politieauto met ERIC en VERMEER rijdt met grote snelheid het terrein van de jachthaven op en stopt met piepende remmen.

ERIC en VERMEER stappen uit de auto.

Een BEWAKER met een hond komt op hen toegelopen. Er staan een paar bezoekers van de jachthaven enigszins opgewonden bij elkaar.

BEWAKER

Hij is in die loods.

De BEWAKER wijst naar één van de drie grote loodsen die op het terrein staan en waar pleziervaartuigen zijn opgeslagen.

ERIC

Wat moet hij daar?

BEWAKER

Gen idee. Volgens mij zit hij er nog steeds.

ERIC en VERMEER lopen naar de achterkant van de loods.

Ze trekken hun pistool en gaan voorzichtig de duistere loods binnen.

De loods staat vol met grote en kleine schepen. Er is niemand te zien.

De voorkant van de loods komt uit op de Amstel.

ERIC en VERMEER gaan beiden naar een kant van de loods, hun oren gespitst op elk geluid.

Ze lopen langzaam naar de voorzijde.

VERMEER komt bij een kleine wasbak met een spiegel erboven. In de wasbak ziet hij een verscheurde handdoek liggen die rood bevlekt is. Het lijkt wel bloed. VERMEER voelt met zijn vinger aan het bloed.

In de spiegel zien we de MANIAK die zich opricht vanuit een jachtje dat op blokken is geplaatst. De MANIAK richt een harpoengeweer.

VERMEER ziet hem nu ook in de spiegel. Hij draait zich bliksemsnel om en richt zijn pistool. De MANIAK vuurt. Een harpoenpijl doorboort de mouw van de jas van VERMEER op hetzelfde moment dat het pistool van VERMEER afgaat. De arm met het pistool wordt aldus tegen de houten wand vastgepind.

ERIC is gealarmeerd door het pistoolschot.

De MANIAK springt van de boot en rent aan de voorkant de loods uit. Hij is nog steeds in zijn duikerpak gekleed, met uitzondering van zijn zwemvliezen. Ook heeft hij een doek om zijn arm geknoopt. Hij is gewond. ERIC komt naar VERMEER gerend. Hij helpt VERMEER met het lostrekken van de harpoenpijl.

VERMEER

(knikt naar de bebloede handdoek)

Hij moet gewond zijn.

ERIC en VERMEER rennen de loods uit. Ze zien de MANIAK in een speedboot zitten die aan één van de steigers ligt afgemeerd. Hij start de motor. ERIC en VERMEER rennen naar de steiger toe maar de speedboot met de MANIAK schiet al weg.

VERMEER richt zijn pistool en vuurt enige kogels af die allen doel missen. De BEWAKER met de hond is inmiddels komen aanrennen.

ERIC heeft een andere speedboot een steiger zien liggen en is er in gesprongen.

VERMEER rent naar hem toe en begint de trossen van de boot los te gooien.

ERIC

(tegen de BEWAKER) Hoe start je dit ding?

BEWAKER

Eh, gewoon... Die rode knop en gas geven.

ERIC drukt een rode knop op het dashboard in. VERMEER springt in de boot.

ERIC duwt een hendel naar beneden en de boot spuit weg.

VERMEER kan zijn evenwicht niet bewaren en valt achterover in het water.

ERIC stopt niet en zet op volle vaart de achtervolging in.

VERMEER komt proestend boven. Hij vloekt.

SCENE 51

EXT/GRACHTEN VAN AMSTERDAM/DAG

-SPEEDBOOTACHTERVOLGING-

De speedboot met de MANIAK vaart op grote snelheid in de richting van de stad, achtervolgd door de speedboot met ERIC.

Ze varen dwars door een wedstrijd van drie wedstrijdroeiboten (skiffs met 6 man er in, of iets dergelijks). Ze laten een ravage van verschillende gezonken boten en spartelende roeiers achter.

De boot van ERIC is net iets sneller en hij loopt langzaam op de MANIAK in.

De MANIAK slaat een zijgracht in en opeens zitten beide boten midden in de nauwe grachten van Amsterdam.

De MANIAK probeert ERIC van zich af te schudden door met scherpe bochten zijgrachten in te slaan.

In één van de grachten moeten beide boten een slalom uitvoeren om een botsing met een zestal waterfietsen te vermijden.

De MANIAK slaat weer een andere gracht in.

Op de kant zien we nu een politieauto die met loeiende sirene en zwaailicht eveneens aan de achtervolging gaat deelnemen.

Een rondvaartboot komt beide speedboten tegemoet. De MANIAK en ERIC passeren de rondvaartboot ieder aan een kant. Er is maar net genoeg ruimte.

De MANIAK slaat weer een zijgracht in. Hij neemt de bochten steeds roekelozer.

De politieauto schiet een brug over en bevindt zich nu aan de verkeerde kant van de gracht.

ERIC loopt weer langzaam op de MANIAK in.

Een draaiorgel komt vanuit een zijstraat de gracht op. De politieauto slaagt er niet meer in om op tijd te remmen en boort zich met een donderend geraas in het orgel.

De MANIAK gaat nu vol gas een bocht door. De boot schuurt met zijn onderkant tegen de kade als een motorfiets tegen een steile wand. Een vonkenregen spat onder de boot vandaan. De boot schiet uit de gracht, vliegt in een grote boog over een brug en komt met een plons in een zijgracht terecht. Op een wonderbaarlijke manier slaagt de MANIAK er in zijn boot onder controle te houden, en vervolgt hij zijn wilde vaart.

ERIC heeft de normale route moeten kiezen en heeft enige achterstand opgelopen. De gracht waar ze nu op varen komt uit op één van de havens.

De MANIAK kijkt om. Hij ziet niet dat er op het eind van de gracht, in de haven, een kleine tankboot passeert. Als hij zich omdraait is het te laat.

De speedboot boort zich in de tankboot. Er volgt een grote ontploffing, en de tankboot verandert in een enorme vuurzee.

ERIC mindert vaart en kijkt van enige afstand geschrokken naar het drama. Hij vaart een langzame cirkel om de brandende tankboot.

ERIC ziet geen spoor van de MANIAK, de rook belemmert het zicht.

In de verte klinken sirenes.

Dan ziet ERIC door de rook heen, de uitgang van een groot riool dat op de haven uitkomt. Het leek even of hij een gestalte in het riool zag verdwijnen.

ERIC geeft gas en stuurt de boot naar het riool toe.

Voor de uitgang van het riool is een verroest ijzeren hek. Enige stangen zijn verbogen en iedereen kan eenvoudig naar binnen.

ERIC stapt vanuit de speedboot, via het hek het riool in. Hij trekt zijn pistool.

SCENE 52

INT/RIOOL/DAG

De stank in het riool is ondraaglijk.

Drab stroomt zonder ophouden het water in. Enige ratten schieten weg.

ERIC stapt op de betonnen verhoging aan de zijkant van het riool.

Hij luistert. In de verte hoort hij voetstappen. Hij begint het riool in te lopen.

Het wordt steeds donkerder. Hij houdt even stil om te luisteren. In de verte hoort hij nog steeds voetstappen. Hij haalt een aansteker te voorschijn en knipt hem aan. Gewapend met het pistool en de aansteker loopt hij in flinke tred het riool door.

Op een gegeven moment komt hij bij een tweesprong. Hij luistert weer even. Hij weet niet goed welke kant hij op moet. Dan ziet hij op de betonnen verhoging in de linkerrioolgang een doek liggen. Eric loopt er naartoe en bekijkt de doek. Er zit bloed aan. Ook leest hij een labeltje met de naam "De Amstel". Het is een stuk van de handdoek die de MANIAK om zijn gewonde arm had gebonden.

ERIC wil zijn weg vervolgen in de linkerrioolgang waar de handdoek lag, maar hij bedenkt zich. Hij voelt dat de MANIAK hem wil misleiden. Hij loopt terug en gaat de rechterrioolgang in.

Zo snel als mogelijk loopt hij het riool door. Af en toe bijna uitglijdend over allerlei viezigheid.

Dan ziet hij bij het licht van zijn aansteker dat het riool zich plotseling vernauwd tot een grote waar een mens niet meer in kan.

ERIC kijkt bevreemd. Zou de MANIAK dan toch de andere rioolgang zijn ingeslagen?

Op zijn hoede loopt hij verder. Het vlammetje van zijn aansteker flakkert plotseling. Er is een luchttrek.

ERIC kijkt omhoog. Hij ziet een smalle schacht die zich in het plafond bevindt. Er bevinden zich ijzeren treden in. De bovenkant van de schacht is open.

De blauwe lucht is te zien. Hierlangs moet de MANIAK zijn ontsnapt.

ERIC hijst zich op aan de onderste tree en begint omhoog te klimmen.

Plotseling verschijnt de MANIAK boven aan de schacht. Hij richt zijn harpoengeweer en schiet.

ERIC wordt door de harpoenpijl geraakt in zijn schouder en valt terug het riool in. Hij blijft versuft liggen. Zijn pistool ligt naast hem.

Boven aan de schacht zien we dat de MANIAK zijn harpoengeweer laadt met een nieuwe pijl om het karwei af te maken.

ERIC pakt met zijn laatste krachtsinspanning zijn pistool en net op het moment dat de MANIAK wil schieten, schiet ERIC.

De duikbril van de MANIAK spat uiteen en de MANIAK valt uit het zicht.

Er klinken in de verte politiesirenes.

Alles rond ERIC wordt vaag en hij verliest het bewustzijn.

SCENE 53

INT/ZIEKENHUIS/NACHT

We zien een wazig, onscherp beeld van LAURA.

ERIC opent langzaam zijn ogen.

ERIC ligt in een ziekenhuisbed. Verband zit om zijn schouder en een flinke pleister op zijn hoofd.

LAURA zit naast hem aan het bed.

ERIC komt langzaam bij bewustzijn.

In een hoek van de kamer zien we VERMEER zitten die op een stoel een tukje doet.

LAURA

(tegen VERMEER) Hij komt bij.

VERMEER schrikt wakker , staat op en loopt naar het bed.

ERIC

(tegen LAURA) Wat doe jij hier?

LAURA

Ik kwam toevallig langs.

VERMEER

Hoe gaat het Eric? Heb je pijn?

ERIC

(schudt van nee) Hebben jullie hem?

VERMEER

Nee. Toen we jou eindelijk hadden gevonden, was hij allang verdwenen.

ERIC

Hoe laat is het? Waar is Anneke?

VERMEER

Anneke is bij haar moeder.
Het is één uur 's nachts.

ERIC

De tijd vliegt als je plezier hebt.
(grijnst)
Ik heb hem geraakt. Midden in zijn
duikbril.

VERMEER

(knikt) We hebben scherven gevonden.
Maar of je hemzèlf geraakt hebt, weten
we niet.

ERIC

We moeten aan de slag. Er is geen tijd
te verliezen.

ERIC richt zich op, maar krimpt meteen ineen van de pijn.
LAURA kijkt bezorgd. VERMEER duwt hem voorzichtig terug.

VERMEER

Voorlopig moet je hier nog even blijven.
Het is niet ernstig. De pijl heeft het
bot slechts geschampt. Volgens de dokter
moet je een paar dagen rust hebben.

ERIC

Jezus...

Een ARTS en een VERPLEEGSTER komen binnen.

ARTS

Hoe gaat het meneer Visser?

ERIC

Uitstekend, dank u.

De ARTS geeft ERIC een injectie.

ARTS

(tegen VERMEER) Heeft u nog lang werk?

VERMEER

Ik wilde nog het één en ander van hem weten.

ARTS

Dat zal moeilijk gaan. Ik heb hem net een sla^{ap}pmiddel gegeven. De eerste twaalf uur is hij niet meer aanspreekbaar.

VERMEER kijkt teleurgesteld.

ERIC doezelt langzaam weg.

VERMEER

Goed, dan kom ik morgen terug.

(tegen LAURA) Kan ik u een lift geven?

LAURA

Graag.

VERMEER en LAURA lopen de ziekenkamer uit.

SCENE 54

EXT/VILLA RUYSDAEL/DAG

Het is somber weer.

Een taxi stopt voor de villa van MARTIN RUYSDAEL.

In de auto zien we LAURA zitten. Ze rekent af met de taxichauffeur en stapt uit de wagen.

LAURA loopt naar de voordeur van de villa en belt aan.

Een moment later wordt de deur opengedaan door een wat oudere HUISHOUDSTER.

De HUISHOUDSTER heeft haar jas al aan en stond kennelijk op het punt om weg te gaan. De HUISHOUDSTER en LAURA blijken elkaar te kennen.

HUISHOUDSTER

Meneer is er nog niet.

LAURA

Ik weet het. Ik ben wat aan de vroege kant.

HUISHOUDSTER

Maar u vindt het verder wel hè. Ik moet weg, mijn moeder heeft zo'n last van haar maag.

LAURA

Toch niets ernstigs hoop ik?

HUISHOUDSTER

Teveel toffees. Ze eet altijd teveel toffees. Ik kan het haar nog zo vaak zeggen, maar ze luistert niet naar me. En nu is ze ziek.

LAURA

Nou, wens haar maar het beste.

HUISHOUDSTER

Dat zal ik doen hoor. (samenzweerderig) Neemt u maar een sherrytje; dat heb ik zelf ook al gedaan.

De HUISHOUDSTER groet LAURA en loopt het tuinpad af.

LAURA gaat het huis in en sluit de deur.

SCENE 55

INT/VILLA RUYSDAEL/DAG

LAURA trekt haar jas uit en hangt hem aan de kapstok. Ze loopt de woonkamer in. Het is stil, op het zoemen en borrelen van het aquarium na.

LAURA kijkt er even nadenkend naar. Kleine luchtballonnen van het zuurstofapparaatje borrelen naar de oppervlakte.

LAURA loopt naar de huisbar en schenkt zichzelf een Sherry in. Ze nipt ervan. Ze kijkt op haar horloge. Ze loopt naar de wandkast waar de platencollectie van RUYSDAEL staat. Ze bekijkt één van de platen. Ze haalt hem uit de hoes en legt hem op de pick-up. Ze pakt een koptelefoon en zet die op haar hoofd. We horen zachtjes klassieke muziek.

CLOSE SHOT van LAURA. LAURA sluit haar ogen en neuriet zachtjes mee met de muziek.

De CAMERA RIJDT langzaam achteruit, de kamer uit, de gang op.

We horen een krakende plank en een bons.

CLOSE SHOT van LAURA die haar ogen opent. Ze heeft de bons kennelijk ook gehoord. Ze zet de koptelefoon af en luistert. Er is niets te horen behalve de klassieke muziek die zachtjes uit de koptelefoon komt.

LAURA

Martin?

LAURA zet de pick-up af. Ze denkt weer iets te horen.

LAURA

(luider nu) Martin?!

LAURA loopt de gang in. Er is niemand te zien. Ze kijkt rond. Ze ziet dat de deur die naar het botenhuis leidt, op een kier staat. Ze loopt naar de deur, opent hem en kijkt het botenhuis in.

Het botenhuis is voornamelijk uit hout opgetrokken. Het gebouwtje is ongeveer 5 meter breed en 10 meter lang.

Via een houten trap van zo'n 8 treden komt men op een houten steiger die langs de zijwanden loopt. In het midden is een plek water zichtbaar waar een kleine boot zou kunnen liggen. Er ligt nu slechts een klein roeibootje in het water.

Aan de waterkant zijn grote deuren die toegang geven tot de gracht. Tegen de wanden zijn allerlei kasten en stellingen getimmerd.

In de stellingen liggen allerlei scheepsbenodigheden, touw, etc. Het is een rommelig geheel. Zeildoek ontrekt een aantal objecten aan het zicht. Het stinkt naar teer. Het licht is aan in het botenhuis.

LAURA loopt de trap af naar de steiger. Ze kijkt rond.

LAURA

Martin! Je houdt me toch niet voor de gek hè. Is dit weer één van je nieuwe therapieën?

LAURA moet even glimlachen, maar ze voelt zich toch niet echt op haar gemak. Ze wil zich echter niet laten kennen.

Er is niets te horen behalve het klotsen van het water.

LAURA loopt een paar passen over de steiger. Dan valt haar oog op iets wat eerder aan haar zichtveld was onttrokken door zeildoek.

Bij één van de stellingen hangt een geel duikerpak. Ernaast hangt een blauw duikerpak.

LAURA loopt naar de pakken toe. Ze voelt aan het blauwe pak. Het pak is nog vochtig.

Er komt een angstaanjagende gedachte boven bij LAURA.

Ze ziet iets schitteren in een kartonnen doos die bij haar voeten op de steiger staat. Ze bukt zich en haalt iets uit de doos. Het is een duikbril; het glas is geheel versplinterd.

LAURA kijkt er een moment verbijsterd naar. Dan begrijpt ze de verschrikkelijke waarheid. RUYSDAEL is de langgezochte moordenaar!

LAURA laat de duikbril terug in de doos vallen. Zweet parelt op haar gelaat. Ze vraagt zich af wat te doen. Ze loopt de trap weer op en gaat de woonkamer in. Ze denkt een moment na. Dan loopt ze naar de telefoon, zoekt, nerveus in de gids bladerend, een telefoonnummer op en begint te telefoneren.

(N.B. Tijdens het telefoongesprek, en verder wordt heen en weer gesneden tussen INT/VILLA RUYSDAEL en INT/ZIEKENHUIS)

Ziekenhuis.

Op de balie van de verpleegafdeling waar ERIC ligt, gaat de telefoon.

Een VERPLEEGSTER neemt de telefoon op.

VERPLEEGSTER

Hallo, (naam afdeling),... Wie wilt u spreken?... De heer Visser?... Ik weet niet of dat mogelijk is...

Villa Ruysdael.

LAURA

Het is belangrijk! Ik moet hem spreken!

Ziekenhuis.

VERPLEEGSTER

... Goed, ik zal even voor u gaan kijken.

De VERPLEEGSTER legt de hoorn neer en loopt in de richting van de kamer van ERIC.

Villa Ruysdael.

LAURA kijkt ongemakkelijk om zich heen. Ze is bang dat RUYSDAEL elk moment kan binnenstappen.

Ziekenhuis.

De VERPLEEGSTER komt de kamer van ERIC binnen. Ze ziet dat ERIC slaapt. Ze sluit de deur weer.

ERIC opent zijn ogen en kijkt in de richting van de deur. Hij wordt kennelijk net wakker.

De VERPLEEGSTER loopt weer terug naar de balie en neemt de hoorn op.

VERPLEEGSTER

Sorry, maar meneer Visser ligt nog te slapen. Kan ik een boodschap doorgeven?

De VERPLEEGSTER pakt er een blocnootje en een pen bij.

Villa Ruysdael.

LAURA

Zeg hem dat Laura heeft gebeld,... ja, Laura...

Buiten zien we de auto van RUYSDAEL stoppen.

RUYSDAEL stapt uit de auto.

LAURA heeft de auto niet opgemerkt.

LAURA

... en zeg hem, dat degene die ze zoeken...

Ziekenhuis.

VERPLEEGSTER

... Eén momentje, mijn pen doet het niet...

De VERPLEEGSTER pakt een andere pen.

Villa Ruysdael.

LAURA raakt enigszins opgewonden.

LAURA

... Schiet nou toch op! Dit is ontzettend
belangrijk! U moet Eric waarschuwen!
Ik weet wie het is!

Dan klinkt er een sleutel in het slot van de voordeur.

LAURA verstijft. Ze legt als een haas de hoorn neer.

Ziekenhuis.

De VERPLEEGSTER luistert bevreemd naar de pieptoon.

VERPLEEGSTER

Hallo... Hallo mevrouw!

Dan legt ze de hoorn op de haak.

Villa Ruysdael.

RUYSDAEL komt de hal in. Hij trekt zijn jas uit en hangt hem aan de kapstok.

De jas van LAURA is verdwenen van de kapstok.

RUYSDAEL loopt de kamer in en legt zijn aktenuis op zijn bureau.

In de keuken zien wij LAURA die zich achter de deur verstoppt heeft. Ze heeft haar jas in haar armen.

RUYSDAEL gaat achter zijn buro zitten. Hij kijkt op zijn horloge en begint wat post door te nemen.

SCENE 56

INT/ZIEKENHUIS/DAG

VERMEER komt met een bos bloemen de kamer van ERIC binnen.

ERIC zit overeind in bed.

VERMEER

Hallo Eric. (geeft de bloemen)

Van de jongens.

ERIC

Dat is aardig. Ben je alleen?

VERMEER

Dit keer wel.

De VERPLEEGSTER komt binnen met het briefje.

VERPLEEGSTER

Er heeft iemand voor u gebeld, meneer
Visser.

ERIC

O ja, wie?

VERPLEEGSTER

Een dame. Een zekere Laura.

ERIC

Wat wilde ze?

VERPLEEGSTER

Het was een beetje vreemd... Ze hing
plotseling op.

ERIC en VERMEER kijken verbaasd.

ERIC

Heeft ze niets gezegd?

VERPLEEGSTER

Ja, het was nogal onduidelijk. Ze zei iets
zoals, dat u iemand zocht en dat ze wist
wie. En toen hing ze op.
Ze klonk nogal verward...

ERIC beseft zich plotseling iets.

ERIC

(tegen VERMEER) Het is toch woensdag
vandaag?

VERMEER

Ja, de vierentwintigste. Hoezo?

ERIC

Hoe laat is het?

VERMEER

(kijkt op zijn horloge)
Vier uur, even over. Maar waarom?

ERIC stapt uit bed, dit tot verbijstering van de VERPLEEGSTER en verbazing
van VERMEER.

ERIC drukt de bos bloemen in handen van de VERPLEEGSTER.

VERPLEEGSTER

Meneer Visser. Wat doet u nu?!

VERMEER

Wat is er Eric?

ERIC loopt naar de jast waar zijn kleren hangen, en begint zich in zijn
broek te hijsen.

ERIC

We moeten opschieten! Anders zijn we
te laat!

VERMEER

Te laat? Te laat voor wat?

VERPLEEGSTER

Meneer Visser...

ERIC

Zet u die bloemen nou maar in het water.

ERIC slaat zijn jas om, pakt zijn schoenen en loopt gehaast de gang op.

VERMEER volgt hem niet begrijpend.

De VERPLEEGSTER blijft verbouwereerd achter met de bos bloemen in haar armen.

SCENE 57

INT/VILLA RUYSDAEL/DAG

LAURA staat nog steeds gespannen in de keuken.

RUYSDAEL zit achter zijn buro. Hij legt zijn brieven weg en kijkt op zijn horloge. Buiten begint het te regenen. Dan staat hij op en loopt naar de bar. Hij begint zichzelf een Whisky in te schenken.

LAURA wil nu proberen ongezien weg te komen. Dit lukt alleen via de deur naar het botenhuis, die nu uit het zicht van RUYSDAEL is.

LAURA opent de op een kier staande deur voorzichtig en gaat het botenhuis in.

RUYSDAEL gooit ijs in zijn Whisky en neemt enkele slokken.

LAURA daalt voorzichtig de houten trap af. Ze stoot per ongeluk tegen een kleine verfbus die onder aan de trap staat. De lege bus valt kletterend op de steiger. Geschrokken kijkt LAURA om.

In de woonkamer heeft RUYSDAEL het lawaai ook gehoord. Hij is meteen op zijn hoede. Hij voelt dat er iets niet pluis is. Hij loopt naar zijn buro, schuift een lade open en pakt er een pistool uit. Hij loopt de gang op en opent de deur naar het botenhuis.

GLAS VAN LAURA

SCENE 58

INT-EXT/AMSTERDAM-AUTO VAN VERMEER/DAG

Het regent pijpestelen. Donkere wolken pakken zich samen boven de stad.

ERIC en VERMEER zitten in de auto van VERMEER. Ze scheuren door de stad.

VERMEER zit achter het stuur.

ERIC zit naast hem en is bezig zijn schoenen aan te trekken.

VERMEER

Kan je me nu eindelijk vertellen wat er
aan de hand is?

ERIC

Kan je niet wat sneller?

VERMEER

Natuurlijk kan ik sneller.

VERMEER trapt zijn gaspedaal nog dieper in.

De privéauto van VERMEER die niet is uitgerust met sirene en zwaailicht,
schiets gevaarlijk over een kruising. Andere auto's weten hem maar net te
ontwijken.

SCENE 59

INT/VILLA RUYSDAEL-BOTENHUIS/DAG

RUYSDAEL komt langzaam met getrokken pistool de trap van het botenhuis afgelopen.

LAURA is niet te zien. Buiten begint het te onweren.

Onder aan de trap ziet RUYSDAEL de omgevallen verfbus liggen.

RUYSDAEL kijkt spiedend het hele botenhuis rond. Dan ziet hij achter een aantal opgestapelde kisten, de punten van de schoenen van LAURA.

RUYSDAEL loopt voorzichtig in de richting waar hij LAURA vermoedt. Als hij dichterbij gekomen is, ziet hij echter dat er alleen maar de twee schoenen van LAURA staan. Een afleidingsmanoeuvre!

Een bliksemflits werpt angstaanjagende schaduwen in het botenhuis.

Op het moment dat RUYSDAEL zich realiseert dat hij gefopt is, en zich om wil draaien, verschijnt LAURA, die zich achter de trap had verscholen, achter hem. Ze is gewapend met een pikhaak en slaat keihard op de arm van RUYSDAEL met het pistool. Het pistool vliegt in het water.

RUYSDAEL geeft een kreet.

RUYSDAEL

Laura!! Wat...

LAURA slaat nog een keer en raakt hem nu op zijn hoofd.

RUYSDAEL verliest zijn evenwicht en valt tegen de wand aan.

LAURA slaat nog een keer. RUYSDAEL valt op de steiger. Hij blijft gestrekt liggen. LAURA hijgt uit. RUYSDAEL probeert zich weer op te richten.

LAURA slaat hem nog een keer op het hoofd, en nog eens.

RUYSDAEL beweegt niet meer.

LAURA zijgt, door emotie overrompeld, trillend ineens op de steiger. Ze snikt en lacht tegelijk. Ze werpt de pikhaak walgend van zich af. Gezeten op de steiger hijgt ze uit en komt ze langzaam bij haar positieven.

Ze zit met haar rug naar het water toe.

PLOTSELING verschijnt er naast haar in het water, met een hevig geborrel, het hoofd van de MANIAK. De MANIAK is zoals gewoonlijk gekleed in zijn volledige duikuitrusting.

LAURA schrikt zich te pletter. Ze deinst achteruit.

De MANIAK grijpt haar beet bij haar been en probeert haar het water in te trekken.

LAURA gilt. Ze grijpt zich vast aan een spijl van de trapleuning.

De handen van de MANIAK klauwen in het been van LAURA.

Onweer en bliksem barsten nu in alle hevigheid los.

LAURA probeert de MANIAK van zich af te trappen, maar slaagt daar niet in.

De MANIAK grijpt haar beide benen stevig beet en begint haar het water in te trekken.

De leuning van de trap buigt langzaam om en breekt.

De vingers van LAURA grijpen zich nu vast aan de planken van de steiger, maar de MANIAK lijkt de sterkste. LAURA's krachten begeven het bijna en ze dreigt in het water te verdwijnen.

De deur boven aan de trap zwaait open. ERIC verschijnt met getrokken pistool. Achter hem zien we VERMEER.

Snel overziet ERIC de situatie en schiet hij enige kogels op de MANIAK af.

De MANIAK wordt geraakt en verdwijnt in het water.

LAURA hangt uitgeput op de steiger.

ERIC springt de trap af en helpt LAURA op de steiger. LAURA klampt zich aan ERIC vast. ERIC troost haar.

ERIC

Het is goed. Alles is goed.

VERMEER komt nu ook de trap af. Hij kijkt verbaasd, hij kan de situatie nog niet echt overzien.

RUYSDAEL begint te kreunen.

VERMEER gaat bij RUYSDAEL staan en richt opgewonden zijn pistool op het hoofd van RUYSDAEL.

ERIC

(tegen VERMEER) Ik denk niet dat dat nodig is.

VERMEER laat, niet begrijpend, zijn pistool zakken.

RUYSDAEL richt zich op en kijkt verbaasd naar de hele situatie.

LAURA

(tegen RUYSDAEL)(stamelend van emotie)

Ik dacht... ik dacht dat jij het was...

RUYSDAEL voelt aan zijn hoofd.

RUYSDAEL

Nee, ik was het niet...

ERIC

(tegen VERMEER) Waarschuw het buro.

We kunnen wel wat assistentie gebruiken.

VERMEER die nog steeds niet begrijpt hoe de vork in de steel zit, knikt en loopt de trap op naar boven.

ERIC en LAURA staan op. RUYSDAEL zit nog enigszins versuft op de grond.

ERIC

Ik heb zo'n idee dat jij me wel het één en ander kan vertellen nu.

LAURA kijkt niet begrijpend van ERIC naar RUYSDAEL.
RUYSDAEL knikt.

SCENE 60

EXT/GRACHT IN AMSTERDAM/SCHEMERING

We zien een klein smal grachtje. Oude huizen staan direct aan het water.
Het regent nog steeds.

De MANIAK komt boven water vlak bij een klein openstaand raampje van één van de huizen, dat zich net boven de waterlijn bevindt.

Moeizaam hijst de MANIAK zich naar binnen. We zien dat hij bloedt.

SCENE 61

INT-EXT/AMSTERDAM-AUTO VAN VERMEER/SCHEMERING

We zien de auto van VERMEER met ERIC, RUYSDAEL en VERMEER.

VERMEER zit achter het stuur.

ERIC zit met RUYSDAEL op de achterbank. RUYSDAEL maakt een geslagen indruk.

RUYSDAEL

Hij was één van mijn beste vrienden.

Ik kende hem al sinds mijn jeugd, we deden altijd alles samen. Ook het duiken, daar begonnen we ook samen mee.

Hij maakte er later zijn beroep van, ging bij een bergingsbedrijf werken...

ERIC

Wat is er gebeurt?

RUYSDAEL

Drie jaar geleden... Een schip had op de Noordzee een deel van zijn deklading verloren. Vaten Chemisch afval.

Hij was één van degene die ze moesten bergen. Ze zeiden dat het ongevaarlijk spul was.

ERIC

Wat zat er in?

RUYSDAEL

(naam van een verschrikkelijk chemisch middel), maar dat vertelden die heren niet!

ERIC

Welke heren?

RUYSDAEL

Van het staatsbedrijf. Hoge functionarissen hebben zich ermee bemoeid.

ERIC

Is het mis gegaan?

RUYSDAEL

(knikt) Een bedrijfsongelukje noemden ze het later. Eén van die vaten schijnt onder water te zijn opengebarsten. Ik herkende hem niet eens meer terug. Zijn hele gezicht was misvormd. Bovendien bleek het spul zo radioactief te zijn als de pest. Het deed iets met zijn hersenen. Hij werd steeds vreemder... Ik zag het gebeuren, maar ik kon niets doen...

SCENE 62

INT/HUIS MANIAK/SCHEMERING

De MANIAK komt zijn huiskamer in.

Het is een behoorlijke rotzooi in de kamer. Het lijkt of het sinds maanden niet meer is opgeruimd. Overal liggen voedselresten. Hier en daar zien we ratten. Een schamel peertje verlicht de kamer.

De MANIAK zet zijn duikbril af. We zien een afschuwelijk misvormd gelaat.

Dikke uitstulpingen in het gezicht; één van de ogen zit half dicht.

De MANIAK is gewond. Bloed stroomt uit zijn schouder. Hij maakt een geslagen indruk. Zijn verschijning heeft iets meelijwekkends. Hij kijkt de kamer rond. Zijn blik blijft rusten op een aantal fotoportretten die op een armoedig dressoir staan.

We zien enige foto's van een goedgebouwde jongeman in een duikerpak. Op één van de foto's staat hij naast iemand die wij kerkennen als RUYSDAEL.

We zien ook hetzelfde fotoportret als bij RUYSDAEL in de kast stond.

Op het gezicht van de MANIAK verschijnt een blik van weemoed.

SCENE 63

EXT-INT/AMSTERDAM-AUTO VAN VERMEER/SCHEMERING

De auto van VERMEER met ERIC, VERMEER en RUYSDAEL, rijdt op grote snelheid door de binnenstad van Amsterdam.

RUYSDAEL

Hij begon zich terug te trekken, wilde met niemand meer iets te maken hebben. Voor mij was de lol er af. Ik stopte ermee, met het duiken. Ik kon het niet meer.

Ik zocht hem nog af en toe op, probeerde hem te helpen.

Een paar maanden geleden vroeg hij me of hij mijn duikspullen eens kon lenen. Zelf had hij alles weggedaan.

Ik heb toegestemd. Vanzelfsprekend. Ik wilde dat hij gelukkig werd. Hij mocht alles van me gebruiken.

Ik had geen idee wat hij van plan was...

ERIC

Wraak nemen op de maatschappij. In zijn zieke geest wilde hij zich wreken op onschuldigen.

RUIYSDAEL

Ik wilde het niet geloven...

Hij is ziek... ontzettend ziek...

VERMEER

We zijn er bijna.

De auto slaat een straat in.

SCENE 64

INT/HUIS MANIAK/SCHEMERING

De MANIAK pakt zijn harpoengeweer, stopt er een harpoenpijl in en gaat op een stoel bij de tafel zitten. Hij zet het geweer tussen zijn knieën klem en richt op zijn hoofd. Hij opent zijn mond en sluit zijn ogen.

SCENE 65

EXT/HUIS MANIAK/SCHEMERING

De auto van VERMEER stopt met piepende remmen voor het huis van de MANIAK.

Het huis staat in een smal steegje.

ERIC en VERMEER rennen met getrokken pistolen naar het huis.

RUYSDAEL blijft geslagen in de auto zitten.

Het regent nog steeds.

SCENE 66

INT/HUIS MANIAK/SCHEMERING

We horen een schot.

Bloed spat op de fotoportretten op het dressoir.

De deur van de woonkamer zwaait open en ERIC en VERMEER verschijnen. Ze kijken geschrokken.

De MANIAK zit in de stoel. Zijn hoofd ligt achterover. Een harpoenpijl steekt door zijn hoofd. Het uiteinde steekt uit zijn mond.

De MANIAK is morsdood.

SCENE 67

EXT/HUIS MANIAK/SCHEMERING

Verschillende politieauto's komen de steeg ingereden. Agenten springen uit de auto's.

ERIC en VERMEER komen het huis uitgelopen.

POTTER komt op het toegelopen. ERIC wijst naar het huis.

ERIC

Daar kun je hem vinden. Maar haast je
niet, hij zal nooit meer onderduiken.

SCENE 68

EXT/GRACHT IN AMSTERDAM/DAG

Het is een mooie zonnige dag.

De gruwelijke gebeurtenissen liggen al enige tijd achter ons.

We zien ERIC samen met LAURA op een waterfiets door een gracht fietsen.

Ze lijken verliefd.

LAURA

Moeten we niet eens teruggaan?

ERIC

We hebben toch nog alle tijd.

LAURA

Ik heb een tafel gereserveerd.

ERIC

O ja?

LAURA

Voor twee personen. Bij kaarslicht.

In een visrestaurant.

ERIC

Een visrestaurant?

LAURA

Hou je niet van vis?

ERIC

Nee. Eerlijk gezegd hou ik van niets
dat uit het water komt.

ERIC grijnst. LAURA glimlacht terug.

Plotseling lijkt het of ERIC bij zijn voet gepakt wordt. Zijn been verdwijnt
in het water.

ERIC

Help!!

LAURA schrikt.

ERIC grijnst en haalt zijn been weer uit het water.

LAURA begrijpt dat ERIC een grapje maakte.

LAURA geeft hem "kwaad" een pets tegen zijn hoofd.

LAURA

Lolbroek...

HIGH ANGLE SHOT van ERIC en LAURA op de waterfiets.

De CAMERA gaat steeds hoger (HELICOPTERSHOT) en de waterfiets wordt een nietige stip. We zien weer heel Amsterdam vanuit de lucht, net als in het begin van de film.

MUZIEK zet in.

ROLTITEL FADE IN.

BEELD FADE OUT.

E I N D E

© Dick Maas, november 1985

Brouwersgracht 212 A

1013 HD Amsterdam

020 - 27 33 94